

Tribune

2013

**zonder
openbare diensten
kom je er niet**

Inhoud

Inhoud en colofon	2
Wedstrijd	2
Algemeen	3
Spoor	11
Tram Bus Metro	14
De Post	17
Gazelco	18
Telecom	20
Federale Overheidsdiensten	22
Vlaamse Overheidsdiensten	26
Lokale en regionale besturen	31
Onderwijs	34
Cultuur	38
Agenda	40

colofon

Hoofdredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Hugo Deckers,
Jef De Doncker, Jan Vanwesemael, Jean
Pierre Goossens, Mil Luyten, Laurette
Muylaert, Guido Rasschaert, André
Vandekerckhove, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Brussel

Wedstrijd Sleutel - USB

Winnaars USB-sleutel

Veerle Remes (Hoboken), Lisette Vangenechten (Diepenbeek), Els Craeghs (Dilsen-Stokkem), Peter Ruys (Brugge) en Lionel Vermeulen (Izegem) winnen de USB-sleutel. Zij wisten dat op 11 november een 'Mars voor de toekomst' werd gehouden uit solidariteit met de werknemers van Ford Genk, dat 1 miljoen handtekeningen nodig zijn om de EU-Commissie aan te zetten een voorstel van wetgeving te maken rond het recht op water en sanitaire voorzieningen, en dat een arbeidsongeval kan plaatsvinden op het werk, tijdens het normale traject in het woon-werkverkeer of thuis als je thuiswerker of telewerker bent.

Nieuwe prijs: Sleutel – USB

Wegens succes herhaald: we ontvingen zoveel antwoorden op onze prijsvraag de voorbije maand dat we jullie opnieuw de kans geven op een USB-sleutel!

Vragen

- Wat houdt perequatie in?
- Hoeveel miljoen wil de regering Di Rupo besparen in de begroting 2013 in de openbare sector: 174 miljoen, 374 miljoen of 674 miljoen?
- In november hield de ETF een internationale bijeenkomst van de treinbegeleiders in Boedapest. Waarvoor staat het letterwoord ETF?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be

of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

[@ACOD_ABVV](https://twitter.com/ACOD_ABVV)

Als je het mij vraagt Besparen brengt niets op

De regering Di Rupo heeft haar begroting voor 2013 voorgesteld. Wat is jouw analyse van dat werkstuk?

Karel Stessens: “Er zijn verschillende analyses mogelijk. De ene houden volgens mij al meer steek dan de andere. Sommigen spreken van een begroting die de middenklasse en de spaarders hard treft. Het klopt dat de roerende voorheffing stijgt van 21 naar 25 procent. Maar daarmee worden enkel mensen met zeer veel spaargeld getroffen, niet de doorsnee spaarder met één spaarboekje. En trouwens, de echt grote kapitalen blijft het ergste leed bespaard. Verder klaagt ook de bedrijfswereld over deze begroting. Toch stel ik vast dat ze een lastenverlaging van 400 miljoen euro ontvangen. Die komt bovenop de 10 miljard euro aan subsidies die ze van de staat teruggestort krijgen, waardoor de 10 miljard euro belastingen die ze betalen eigenlijk uitgewist worden. Er worden dus heel wat verwarrende signalen en analyses de wereld in gestuurd.”

Hoe zie jij het dan?

Karel Stessens: “Kijk, deze regering bespaart onder druk van Europa om haar budget in evenwicht te krijgen. Mijn probleem is – en ook vooraanstaande economen delen die mening – dat je door te besparen mensen afschrikt. Spreken over een indexsprong of een afschaffing van de automatische loonindexering doen daar evenmin veel goed aan. De consumptie vermindert, waardoor geleidelijk aan de bedrijfsactiviteit en zo de hele economie stil vallen. Voor de overheid betekent dit minder belastinginkomsten en bijdragen uit de sociale zekerheid. De besparingsmaatregelen die het tekort op de begroting moesten laten afnemen, verergeren de situatie dus enkel maar. Daardoor zal de regering Di Rupo volgend jaar opnieuw op zoek moeten naar extra inkomsten – lees besparingen. We zitten in een neerwaartse spiraal waaraan we niet kunnen ontsnappen tenzij we op zowel Belgisch als Europees niveau een degelijk relanceplan opstarten om de economie opnieuw aan te zwengelen en om het consumentenvertrouwen te herstellen. Blijven besparen is niet de juiste weg.”

Wat vind je van het luik over de openbare sector in de begroting?

Karel Stessens: “Staatssecretaris voor Ambtenarenzaken Hendrik Bogaert wil besparen door vertrekkende personeelsleden niet te vervangen. Om hoeveel mensen het gaat is onduidelijk, want in Wallonië spreekt hij van 1 op 3 terwijl hij in Vlaanderen verkondigt dat het om 1 op 5 gaat. Ik zie geen rode draad in zijn beleid en je zou toch verwachten dat hij op z'n minst de vakbonden over zijn plannen inlicht? Maar neen, het is radiostilte over de ganse lijn. De enige manier voor ons om te volgen waarmee hij bezig is, is zijn tweets volgen op Twitter.”

Karel Stessens - Voorzitter ACOD

Ondertussen zijn ook de onderhandelingen over de bijkomende besparingen op Vlaams niveau rond. Wat is het resultaat?

Karel Stessens: “Tijdens het overleg werd duidelijk dat de Vlaamse regering onder druk van de rechtse krachten de loonkost wou verlagen met 1% op een recurrente, dus blijvende, manier. Dat moest 100 miljoen euro opbrengen om de Vlaamse begroting in evenwicht te krijgen. De drie vakbonden hebben in blok de verantwoordelijke ministers kunnen overtuigen om van hun oorspronkelijke plannen af te stappen. We deden een tegenvoorstel op basis van informatie van onze mensen op het terrein. Zij gaven aan waar en hoe 100 miljoen euro kan worden gevonden, zonder dat de werknemers of de gebruikers van openbare diensten daar al te zeer door getroffen zullen worden. Het akkoord geldt voor twee jaar, dus in 2015 gaan we opnieuw aan tafel zitten om de situatie zoals ze dan is te evalueren.”

Hoe kijk je terug op het voorbij jaar en vooruit op het volgende?

Karel Stessens: “2012 was een jaar waarin we alle dagen moesten vechten om onze standpunten en ideeën in de media te krijgen. Vaak werden die dan van tafel geveegd als ‘niet realistisch’, terwijl we dan achteraf door de feiten als nog gelijk kregen. De crisis raakt nu iedereen, maar vooral de werkenden, de tweeverdieners en wie sociale uitkeringen ontvangt. Wie vandaag geniet van opbrengsten uit kapitaal draagt daarentegen volgens mij onevenredig bij om uit de crisis te geraken. Hopelijk brengt 2013 beterschap en een goed relanceplan. En ik hoop ook dan met het vooruitzicht op de verkiezingen in 2014, de linkse politieke krachten de ideeën van de vakbonden zullen overnemen. Namens het algemeen secretariaat en al onze medewerkers wens ik al onze leden en hun families een sterk, solidair en sociaal jaar toe.”

Begroting 2013: een evaluatie

De begrotingsoefening voor 2013 van de regering Di Rupo was beslist niet van de eenvoudigste. De bedoeling was een evenwicht te bereiken via besparingen en extra inkomsten, om zo het tekort te beperken. Het resultaat is complex en voor de openbare diensten springen vooral de 674 miljoen aan besparingen op het overheidsapparaat en het gemorrel aan de index in het oog. Een overzichtje van de maatregelen.

Besparingen openbare sector

De besparingen in de openbare sector bedragen 674 miljoen euro.

De begroting voor 2013, en deels 2014, bespaart vooral op:

- personeel 90 miljoen euro in 2014
- werking en investeringen 25 miljoen euro in 2013 en 2014
- Defensie en Ontwikkelingssamenwerking 208 miljoen euro in 2013
- instellingen van Openbaar Nut 13 miljoen euro in 2013 en 2014
- instellingen voor Sociale Zekerheid 11 miljoen euro in 2013
- de NMBS-groep 131 miljoen euro in 2013 en 50 miljoen euro in 2014
- bpost 113 miljoen euro in 2013 via beheerscontract
- aanwezige reserves 100 miljoen euro in 2013 en 2014.

Vaak gaat het dus om een verlengde besparing, die zich ook in de begroting voor 2014 zal voortzetten.

De staatssecretaris voor Ambtenarenzaken Bogaert gaf wat toelichting bij de ingrepen voor het personeel. De aanwervingen worden beperkt tot 1 op 3 voor de administraties. Op deze wijze zullen er daar de komende twee jaar nogmaals 4000 jobs verdwijnen. Volgens de staatssecretaris is dit geen nieuwe besparing, maar het voortzetten van de bestaande afbouw. Investe-

ringen in informatica moeten de tekorten aan werknemers vervangen. ACOOD Overheidsdiensten reageerde al met de vrees dat de dienstverlening nu nog sneller zal bergaf gaan. Verder worden met ingang van 1 januari 2013 de bevorderingen geblokkeerd. Niemand kan nog inschrijven voor een bevoorderingsexamen en aldus na een examen het geldelijk voordeel van de competentiepremie verkrijgen. Bogaert verdedigt zich met de verklaring dat het uitgespaarde bedrag (meer dan 100 miljoen euro) zal geïnvesteerd worden in een alternatief systeem. Tot slot wordt ook het personeelskader in de gevangnissen geblokkeerd op 7035 eenheden, terwijl er daar al een jarenlange onderbestaffing is en de sector al even lang eist om extra aanwervingen.

Verder wordt ook bespaard in het stelsel van de loopbaanonderbreking via een hervorming. De eerste 12 maanden kan men krijgen zonder motivatie. De volgende periode wordt slechts toegestaan op basis van motivatie, wat in de praktijk wellicht vaak geweigerd zal worden.

Het is spijtig dat de regering beslist heeft om opnieuw het personeel van de openbare diensten als pasmunt te gebruiken om haar begroting in evenwicht te brengen. Het kan niet vaak genoeg herhaald worden dat goede openbare diensten ook voldoende personeel vragen. Informaticatoepassingen kunnen niet voor alles een oplossing bieden. De vrees voor een vermindering van de kwaliteit van de dienstverlening aan de burger is reëel. Bovendien dreigt de overheid ook in haar eigen vel te snijden, bijvoorbeeld wat betreft controles op BTW-fraude en Financiën.

Besparingen sociale zekerheid

De besparingen in de sociale zekerheid bedragen 710 miljoen euro. Het is zeer belangrijk dat het budget voor de sociale zekerheid gegarandeerd wordt door een extra rijkstoelage: vandaag 3,6 miljard, voor 2014 wordt al 5,3 miljard voorzien. Toch wordt ook bespaard in de gezondheidszorg, al wordt niet geraakt aan de patiënten. De grootste besparingen komen uit prijsdalingen van de geneesmiddelen (goed voor het budget, maar ook voor de patiënt) en budgetverminderingen in de medische beeldvorming en de klinische biologie. Ook aan de sociale uitkeringen wordt globaal niet geraakt. Een zeer pijnlijke maatregel is wel dat gesneden wordt in de tijdelijk werkloosheid (gezinshoofden en alleenstaanden van 75 naar 70 procent en samenwonenden van 70 naar 65 procent). Ondanks kleine compensaties worden arbeiders het grootste slachtoffer van deze maatregel.

Inkomsten belastingen

Hier gaat het om een bedrag van 1,067 miljard euro. De regering zocht naar extra belastinginkomsten en vond die voornamelijk bij de verhoging van de roerende voorheffing (waarbij spaarboekjes gespaard blijven), een verhoging van de bedrijfsvoorheffing bij tijdelijke werkloosheid, een verhoging van de taks op levensverzekeringen, een vermindering van de notionele intrestaftrek, een invoering van belasting op meerwaarden op aandelen van grote ondernemingen en holdings, en extra accijnzen op tabak en alcohol.

De regering liet spijtig genoeg enkele kansen liggen, o.a. het in kaart brengen van een vermogenskadaster, de volledige afschaffing van de notionele intrestaftrek, de invoering van een mi-

nimum vennootschapsbelasting en de invoering van een grotere belasting op meerwaarde van aandelen (nu slechts 0,4 procent).

Varia inkomsten

Varia inkomsten brengen 316 miljoen euro op. De regering voorziet in een nieuwe fiscale amnestie voor 2013 om extra inkomsten te genereren. Opnieuw worden dus de fraudeurs beloond door een maatregel die aanvankelijk slechts eenmalig zou zijn. Tegelijk voert de regering ook de strijd op tegen de fiscale en sociale fraude, al ligt het zwaartepunt van die strijd helaas veeleer bij de laatste groep dan bij de eerste. Voorts haalt de regering nog extra inkomsten door de veiling van telecomlicenties, Dexia en haar intrestlasten (al valt dat nog te bezien, gezien de precaire situatie van de bank), quota's CO2 en een (toch wel magere) bijdrage van de banken.

Overige discussiepunten

De regering boog zich in het kader van het begrotingsoverleg ook nog over enkele andere kwesties die de financiële situatie van ons land en vooral de concurrentiepositie zouden kunnen verbeteren.

Modernisering en duurzaamheid van de arbeidsmarkt

De regering verkende pistes in verband met de verlenging van de arbeidsduur, een uitbreiding van het aantal overuren, de wetgeving rond vlottende uren, enz. Uiteindelijk besloot de regering deze materies over te laten aan de sociale partners in het kader van het sociale overleg. Duidelijkheid over het standpunt van de regering is er evenwel niet en de gesprekken beloven niet eenvoudig te worden.

Verhoging aantal overuren met belastingvermindering

De regering voorziet jammer genoeg in een periode van hoge werkloosheid toch de mogelijkheid om het aantal toegelaten overuren te verhogen en daarbovenop te voorzien in de versterking van de fiscale stimuli, zowel voor de werknemers als voor de werkgevers. Controle hierop is zeer belangrijk en het ABVV is alvast vragende partij om meer duidelijkheid hierover.

Minimumloon

De regering verhoogt de lage lonen, helaas opnieuw via budgettaire steun (sociale of fiscale vrijstelling) in plaats van via een verhoging van het brutoloon.

Opleiding

De regering zet in op een verhoogd budget voor opleiding. Lovenswaardig, maar gezien het feit dat de normen nu al niet gehaald worden, zal meer responsabilisering nodig zijn, zullen de werkgevers een grotere bijdrage moeten leveren en zal ook het sanctiemechanisme behouden en versterkt moeten worden.

Arbeiders en bedienden

De regering vraagt de sociale partners om een voorstel uit te werken rond het statuut arbeiders-bedienden. De vraag is maar of daarover binnen de gestelde termijn een akkoord kan worden bereikt, gezien het groot aantal dossiers dat bij het komende sociaal overleg op tafel zal liggen (loonmatiging, flexibiliteit, welvaartskoppeling met uitsluiting van de werkloosheid, compensatie voor de kostprijs verbonden aan de afschaffing van de discriminaties verbonden aan de statuten). Trouwens, de maatregel die de regering nam in het kader van de economische werkloosheid, verergert de discriminaties opnieuw.

Index

De gezondheidsindex zal vertraagd worden zodat dit over een periode van twee jaar (2013-2014) de loonkost met maximum 0,4 procent zou doen stijgen (volgens een raming van het Ministerie van Economie). Het ABVV is voorstander van een correcte weerspiegeling van het consumptiegedrag in de indexkorf. Het zal binnen de indexcommissie strikt toekijken op iedere hervorming van de productkorf. De regering wil immers meer witte producten in de korf, maar aangezien de prijzen van witte producten volatieler zijn dan de prijzen van merkproducten, kan dit een gevaar vormen. De solden zullen sterker vertegenwoordigd worden, wat weinig evenwichtig is gezien de beperkte soldenperiodes. Ook het gebruik van scannerdata in grote supermarkten kan zorgen voor een kromtrekking, omdat veel mensen door mobiliteitsproblemen terugvallen op kleine stads- of buurtwinkels.

Het ABVV eist ook een striktere vergelijking van de prijzen met onze buurlanden en meer bevoegdheden voor het Prijzenobservatorium, zodat prijsontsporingen ten opzichte van het buitenland sneller worden opgemerkt en gecorrigeerd. Tot slot is er ook de omzetting van de index van basisjaar 2004 naar basisjaar 2012, waarbij het ABVV er in de indexcommissie over zal waken dat er geen vertraging ontstaat bij de loonevolutie, zoals bij de vorige omzetting in 2004.

ABVV Brussel loopt vooruit op 6de staats-hervorming

Door de 6'de staatshervorming zal het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een aantal geregionaliseerde bevoegdheden erven, helaas met slechts 90 procent van de financiële middelen. De meeste overhevelingen gebeuren pas na de federale verkiezingen van 2014 en dus zijn het niet de huidige regeringen die beslissen over de oriëntering van het overgehevelde beleid. ABVV Brussel anticipeerde echter al op de overhevelingen inzake werkgelegenheid en gezondheidszorg en bereidde haar strategieën voor met het oog op het huidige en toekomstige overleg.

Intergewestelijke samenwerking

De intergewestelijke concurrentie ligt heel gevoelig in Brussel. Een volledige verbreking van de solidariteit tussen alle overgehevelde materies zet de deur open voor liberalisering. Om een solidaire beheer te verzekeren van de overgehevelde materies die aan de sociale zekerheid gekoppeld zijn, geeft ABVV Brussel de voorkeur aan de oprichting van één gefedereerde instantie met paritair beheer. Die moet dan instaan voor het globale beheer van alle geldmiddelen die de noden dekken inzake werkgelegenheid, gezondheid en kinderbijslag.

Werkgelegenheidsbeleid

De steunmaatregelen voor de werkgelegenheid gaan van trekkingsrechten op de federale of gewestelijke gelden tot sociale bijdrageverminderingen en hangen soms af van het bedrijf. De gesco's of de doorstromingsprogramma's zijn gecontingenteerd, terwijl het federale activaplan dit niet is. ABVV Brussel pleit voor eenvoudigheid in de steunmaatregelen voor de werkgelegenheid. Het beheer ervan moet worden toevertrouwd aan Actiris. ABVV Brussel stelt eveneens voor om de individuele sociale bijdrageverminderingen af te schaffen en toe te spitsen op collectieve verminderingen voor bedrijven, voor quota van doelgroepwerknemers en ten gunste van duurzame jobs. Opdat alle in Brussel tewerkgestelde werkne-

mers, ongeacht hun woonplaats, gelijk zouden worden behandeld en om ongezonde concurrentie tussen gewesten te vermijden, zou in alle steunprogramma's voor de werkgelegenheid enkel het criterium van de werkplaats moeten worden gehanteerd.

Van alle steunmaatregelen voor de werkgelegenheid nemen de dienstencheques de grootste hap uit het budget van de sociale zekerheid (1,5 miljard euro ten laste van de RVA). Na de regionalisering zullen op de Brusselse markt van de dienstencheques ook bedrijven van de twee andere gewesten concurreren en zal het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moeten opdraaien voor de kosten van hun prestaties. ABVV Brussel is gekant tegen elke uitbreiding van de aard van de activiteiten die met dienstencheques kunnen worden gefinancierd. Een modulair tarief dat rekening houdt met het statuut van het bedrijf, de arbeidsvoorwaarden en de solvabiliteit van de begunstigde gezinnen, is nodig.

Gewesten zullen bevoegd worden voor de wedertewerkstelling van de ontslagen werknemers. ABVV Brussel bepleit de invoering van door het Gewest gesubsidieerde reconversiecellen, waarmee de wedertewerkstelling collectief kan worden benaderd. Ze maken dan geen aanspraak op de door de

werkgevers toegekende middelen voor de sociale plannen.

Gezondheidszorg

Gezien de Brusselse communautaire materies een institutioneel ingewikkeld kluwen vormen, eist ABVV Brussel dat ze worden vereenvoudigd en overgeheveld naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Zo kunnen een onrechtvaardige financieringssleutel, concurrentie en ongelijke behandeling van de burgers zoveel mogelijk worden vermeden.

ABVV Brussel bestrijdt de ontmanteling van het kinderbijslagstelsel en wil het verankeren in de sociale zekerheid. Het moet gevrijwaard worden via de huidige kassen en diensten, en beheerd worden door een enige gefedereerde instelling met paritair beheer door de GGC en de twee gemeenschappen.

Deze institutionele materies zijn technisch en tamelijk ingewikkeld, maar ze belangen zowel de werknemers als de burgers aan. De beoogde sectoren (parastatalen, LRB en AMiO in de eerste plaats) zullen erop toezien dat het statuut van de betrokken werknemers wordt gevrijwaard.

Jean-Pierre Knaepenbergh

Pensioenen

Perequatiereregeling voor 2013

Om de twee jaar gebeurt er een aanpassing van de pensioenen van werknemers van de openbare diensten, waarbij ze afgestemd worden op de verloning en premies van hun collega's die nu nog in actieve dienst zijn. De eerstvolgende aanpassing wordt doorgevoerd in 2013. Hierbij publiceren we de korven zoals ze zijn overeengekomen.

nr.	korf	verhoging
1	Federale overheid	0,0102%
2	Brussels Hoofdstedelijk Gewest	0,0133%
3	Vlaamse Gemeenschap	0,0055%
4	Waals Gewest	0,2321%
5	Franse Gemeenschap	0,6691%
6	Duitstalige Gemeenschap	-0,0867%
7	Onderwijs Vlaamse Gemeenschap	0,3540%
8	Onderwijs Franse Gemeenschap	2,3686%
9	Lokale Besturen Vlaams Gewest	onbepaald*
10	Lokale Besturen Waals Gewest	0,1936%
11	Lokale Besturen Brussel Hoofdstedelijk Gewest	0,0141%
12	Krijgsmacht	0,0000%
13	Geïntegreerde politie	0,0000%
14	Autonome overheidsbedrijven	onbepaald*
15	NMBS	0,0000%

* De perequatiecijfers voor de korven 9 Lokale Besturen Vlaams Gewest en 14 Autonome overheidsbedrijven zijn voorlopig nog onbepaald, omdat nog niet alle correcte gegevens beschikbaar waren om die berekening te maken. Meer nieuws daarover in een volgende editie van Tribune.

Inhoud korven

1. Federale overheid: de federale overheid, met inbegrip van de openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen die ervan afhangen en van de voormalige rijkswacht, met uitzondering van de krijgsmacht en de geïntegreerde politiediensten.
2. Brussels Hoofdstedelijk Gewest: het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met inbegrip van de openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen die ervan afhangen.
3. Vlaamse Gemeenschap: De Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
4. Waals Gewest: met inbegrip van de openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen die ervan afhangen.
5. Franse Gemeenschap: met inbegrip van de openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen die ervan afhangen, met uitzondering van het onderwijs.
6. Duitstalige gemeenschap: met inbegrip van het onderwijs, evenals van de openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen die ervan afhangen.
7. Het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap
8. Het onderwijs van de Franse Gemeenschap
9. De plaatselijke besturen van het Vlaams Gewest
10. De plaatselijke besturen van het Waals Gewest
11. De plaatselijke besturen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
12. De krijgsmacht
13. De geïntegreerde politiediensten
14. De autonome overheidsbedrijven bedoeld in artikel 1, §4 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, met uitzondering van de NMBS Holding, Infrabel en de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.
15. De NMBS Holding, Infrabel en de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS).

ACOD West-Vlaanderen Oproep kandidaturen

Gewestelijk intersectoraal bestuur en controlecommissie

In het gewest West-Vlaanderen staan de volgende mandaten van het gewestelijk intersectoraal bestuur en van de controlecommissie open voor verkiezing: gewestelijk voorzitter, gewestelijk ondervoorzitter en twee verificateurs van de rekeningen.

De kandidaten moeten worden voorgedragen door een sector en/of afdeling van het gewest, minstens vier jaar bestuurslid zijn van een afdeling of van een gewestelijke sector en alle ordewoorden van ABVV en/of ACOD hebben opgevolgd. Niemand mag zich voor meer dan twee mandaten kandidaat stellen en men kan slechts voor één mandaat worden verkozen.

De controlecommissie bestaat uit minstens twee leden gekozen buiten de leden van het gewestelijk intersectoraal uitvoerend bestuur en de bestendige secretarissen. Zij mogen niet tot dezelfde sector of afdeling behoren.

De verkiezingen gebeuren overeenkomstig het huishoudelijk reglement van het gewest West-Vlaanderen en de ACOD-statuten. De kandidaturen voor deze mandaten moeten schriftelijk tegen uiterlijk 31 januari 2013 toekomen bij Karel Stessens, voorzitter ACOD, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gewestelijk intersectoraal bestendig secretaris

In het gewest West-Vlaanderen staat het mandaat van gewestelijk intersectoraal bestendig secretaris open voor verkiezing. Conform de ACOD Vlig-statuten dienen de kandidaten te voldoen aan volgend profiel:

- kunnen leidinggeven.
- een team medewerkers kunnen stimuleren en coachen.
- feeling bezitten voor logistieke opdrachten.
- basiskennis hebben van informatica, boekhouding en personeelsmanagement.
- ervaring hebben in syndicale onderhandelingsknowhow.
- beschikken over natuurlijk evenwicht inzake collectieve en individuele belangenbehartiging ten bate van de leden.
- kunnen terugvallen op een adequate intersectorale en interprofessionele reflex.

Conform de ACOD-statuten dienen de kandidaten eveneens een model A te ondertekenen als voorafgaande voorwaarde van verkiesbaarheid. Conform het Charter voor Gendermainstreaming, ondertekend door ABVV en ACOD, worden vrouwelijke kandidaten uitdrukkelijk aangemoedigd hun kandidatuur te stellen.

De kandidaten moeten worden voorgedragen door een sector en/of afdeling van het gewest, minstens vier jaar bestuurslid zijn van een afdeling of van een gewestelijke sector en alle ordewoorden van ABVV en/of ACOD hebben opgevolgd. Niemand mag zich voor meer dan twee mandaten kandidaat stellen en men kan slechts voor één mandaat worden verkozen.

Op basis van de ingediende kandidaturen, zal een Buitengewoon Gewestelijk Intersectoraal Congres op een nog nader te bepalen datum tot verkiezing overgaan van de nieuwe gewestelijke intersectorale secretaris, ACOD gewest West-Vlaanderen.

Kandidaturen, vergezeld van curriculum vitae, dienen gestuurd te worden aan Karel Stessens, voorzitter ACOD, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel en dit uiterlijk op 31 januari 2013.

Wereldcongres Public Services International In ieders belang!

Zo'n 1200 syndicaal verantwoordelijken, die samen zo'n 20 miljoen personeel uit de openbare sector uit 150 landen vertegenwoordigen, kwamen eind november onder de slogan 'In ieders belang' samen in Durban, Zuid-Afrika, voor het 29'ste wereldcongres van Public Services International (PSI). Het nieuwe actieplan voor de komende vijf jaar omvat het afblokken van de privatisering van openbare diensten, de realisatie van een faire taxatie o.a. via de instelling van een financiële transactietaks, en de verdere uitbouw van het sectoroverleg.

Thema's

Het congres stelde plannen op voor waardig werk, gelijkheid, duurzame ontwikkeling, kwaliteitsvolle openbare diensten, sociale rechtvaardigheid en nog vele andere evidente syndicale thema's. Ook thema's als corruptie, slecht beleid en drempels voor ontwikkeling kwamen aan bod. Het welzijn van een land wordt voor een groot deel bepaald door het goed of slecht beheer van de aan de macht zijnde regering. Een democratische overgang tussen regimes is daarvoor cruciaal maar nog steeds niet overal evident, evenmin als de bescherming van arbeidersrechten. Bovendien blijkt wereldwijd nog steeds 30 procent van de jobs in de informele sector te liggen. Regeringen moeten dan ook een beleid voeren gericht op volledige tewerkstelling en meer investeren in jobs en in het sociaal overleg. Sommige zaken moeten echter op wereldniveau worden aangepakt. Maar ook de internationale spelers moeten worden bijgestuurd. Zo mogen internationale en bilaterale handelsakkoorden de handelingsmogelijkheden van lokale overheden om te voorzien in openbare diensten, niet aan banden leggen.

Minimumpakket sociale bescherming

Gezien de crisis was er natuurlijk speciale aandacht voor de opdracht van de openbare diensten ten aanzien van minderbedeelden. Er werd dan ook nagedacht over nieuwe actie-modellen en werkwijzen om kwaliteitsvolle openbare diensten te verzekeren voor iedereen. Vooral in de schijnwerpers stond de voorziening van gezondheidszorg, water, sociale huisvesting en de 'social protection floor'.

Die social protection floor maakt deel uit van een bredere strategie die de ILO lanceerde rond sociale zekerheid, de campagne 'social security for all', en is een soort minimumpakket van sociale bescherming. Het omvat de instelling van nationale minimumniveaus voor sociale zekerheid, de

Rosa Pavanelli, algemeen secretaris PSI

'national protection floors', een nationaal gedefinieerde set van basisgaranties voor sociale zekerheid, gericht op de opheffing van armoede en sociale uitsluiting. De nationale plannen moeten ook de nodige fiscale ruimte voor sociale zekerheid voorzien.

Financiële Transactietaks

Een manier om economische ongelijkheid tegen te gaan is de Financiële Transactietaks (FTT). Maar dan moeten natuurlijk ook wel de belastingsparadijzen aangepakt worden, waar zwart geld vanuit de hele wereld opgepot wordt. PSI heeft zich daarom met enkele grote internationale spelers (o.a. Oxfam International) verenigd in een beweging voor de ondersteuning van de FTT. Deze campagne voor een faire taxatie loopt momenteel in meer dan 40 landen. PSI heeft samen met zijn leden zwaar voor de instelling van een FTT gelobbyd bij de mondiale financiële instellingen zoals de Wereldbank, en een wereldwijde steun onder organisaties uitgebouwd rond de noodzaak van een eerlijke taxatie voor de financiering van kwaliteitsvolle openbare diensten.

Nieuwe algemeen secretaris

Tijdens het congres moest ook een algemeen secretaris verkozen worden. De stemming toonde duidelijk het ongenoegen van de leden over de povere prestaties van uittreidend algemeen secretaris Peter Waldorff. Hij verzamelde slechts 2.793.646 stemmen, tegen maar liefst 7.022.114 voor Rosa Pavanelli, leider van de Italiaanse Federatie van werknemers uit de Openbare Dienst (FP-CGIL) en PSI vice-voorzitster voor de Europese regio. Pavanelli wil tijdens haar eerste mandaat van vijf jaar een betere werking binnen PSI op poten zetten om zo samen het actieprogramma ter verdediging van openbare diensten en zijn werknemers in de praktijk te brengen en om te werken aan een rechtvaardigere samenleving voor alle burgers. Speciale aandacht zal gegeven worden aan de rol van vrouwen binnen de vakbond, die trouwens twee derden van de leden uitmaken. Het is de eerste keer in het 105-jarig bestaan van PSI dat een vrouw in de hoogste positie verkozen werd!

De ACOD en social media

De voorbije maanden heeft de ACOD grote stappen voorwaarts gezet in haar aanwezigheid in de social media. Blijf niet achter en volg onze blog, Facebookpagina en Twitteraccount.

ACOD Blogt

Op onze blogpagina kan je regelmatig een opiniestuk lezen, geschreven door Chris Reniers, algemeen secretaris ACOD, of Karel Stessens, ACOD-voorzitter. Zij becommentariëren daarin opmerkelijke gebeurtenissen of uitspraken van politici, vertegenwoordigers van belangenverenigingen of andere opiniemakers. Beslist een bezoekje waard.

www.acodblogt.be

Facebookgroep

Sinds ongeveer twee jaar leeft er op Facebook ook een groepspagina van de ACOD, waarin ACOD-leden elkaar kunnen terugvinden en met elkaar discussiëren over maatschappelijke, politieke, economische en syndicale onderwerpen. Je leert er nieuwe mensen kennen uit andere sectoren en verbreedt zo je horizon. Zeker en vast een verrijkende ervaring.

www.facebook.com/groups/240703177306

Twitter

Ook op Twitter geeft de ACOD nu haar visie op de syndicale, sociale en politieke actualiteit. Volg je vakbond en blijf op de hoogte.

@ACOD_ABVV

Facebookfanpagina

Sinds kort heeft de ACOD ook een fanpagina. Die zal dienst doen als extern uithangbord van de ACOD op Facebook. Ook niet-leden kunnen er de ACOD-actualiteit en standpunten volgen. Uiteraard kan iedereen (ook jij) de ACOD 'liken'. Dus surf naar de fanpagina en klik vol enthousiasme op de 'like'-knop.

www.facebook.com/acod.abvv

Europese actiedag 14 november 2012 Jaloezie versus solidariteit

Het Europees Vakverbond (EVV) riep 14 november uit tot een actiedag tegen de crisis, de armoede en het Europees beleid, dat voornamelijk de werknemers treft. ACOD Spoor diende een stakingsaanzegging in omdat we aanvoelden dat er vooral in onze werkplaatsen – door de dalende opdrachten – een bereidheid was om tot actie over te gaan. Bovendien lopen de werknemers er werkelijk op de toppen van hun tenen door het B-Lean-project.

Kwestie van aanvoelen

In Vlaanderen was treinverkeer mogelijk, in Brussel en Wallonië een stuk minder. Dit was een weerspiegeling van wat ook in de andere openbare diensten en de privé te zien was in Vlaanderen en Wallonië. Een actie met twee snelheden dus. Zijn we dan zo verschillend? Neen, het hangt vooral samen met hoe je de crisis aanvoelt. Uit armoedecijfers blijkt dat in Vlaanderen 15 procent van de bevolking het moeilijk heeft de eindjes aan elkaar te knopen. In Wallonië gaat het om 27,6 procent, dus 1 op 4 personen. Voor Vlaanderen zitten de cijfers overigens ook in de lift. Nu reeds leeft 10,3 procent van de Vlaamse kinderen onder de armoedegrens. 8,6 procent van de Vlaamse volwassenen (18-59 jaar) en 7,2 procent Vlaamse kinderen leeft in

een gezin waar niemand werkt. 104.632 gezinnen moeten rond komen met een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of met een inkomensgarantie.

Minder jobs, minder service

Spoorwerknemers zijn een barometer voor wat er leeft binnen een maatschappij. Ze voelen onmiddellijk aan wat er zich buiten de spoorweggemeenschap afspeelt. Gaat het goed in de maatschappij, dan klaagt niemand over de spoorwerknemers en laat men hen hun ding doen. Gaat het minder, dan laat zich dat voelen binnen het spoorbedrijf. De economie gaat achteruit, de reizigers aantallen dalen, de goederentrafiek vermindert. Bij besparingen gaat de dienstverlening achteruit, banen verdwijnen. Sommige benijden de spoorwerknemers om hun job met garantie en een 'goed' statuut. Nu zitten we met ongeveer 1300 werknemers onder het afgesproken contingent werknemers binnen de NMBS-Groep. Dat laat sporen na en verhoogt de werkdruk. Vandaag vernemen we dat men flink wil snoeien binnen het personeelsbestand van de infrastructuur. Het is simpel voor een CEO om te zeggen: "Wat is het probleem? Niemand verliest zijn job." Juist, maar de gemeenschap verliest wel arbeidsplaatsen en dienstverlening, wat

dan weer de pendelende werknemers treft. Door het slecht functioneren van B-Logistics (lees: slechte dienstverlening) dreigen in de havens bedrijven te verhuizen, wat jobs kost voor bedrijven in het binnenland, zowel in Vlaanderen als in Wallonië.

Ruimte voor solidariteit

Het EVV had gelijk om de aandacht te vestigen op de slachtoffers van crisis, armoede en besparingen. Helaas had de pers voornamelijk oog voor de spooractie, en veel minder tot geen aandacht voor de doelstellingen van het EVV. De neergaande armoedespiraal treft uiteindelijk iedereen. Jaloezie en verzuring moeten plaatsmaken voor solidariteit: een belangrijk woord om verdraagzaamheid te garanderen. Woorden als jaloezie en verzuring moeten uit het woordenboek worden geschrapt. Misschien is er dan meer plaats voor een betere en meer uitgebreide omschrijving van het woord solidariteit.

Jean Pierre Goossens

Kas der Geneeskundige Verzorging Maandelijkse inhouding reservefonds opgeheven

De Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen voorziet dat een verzekeringsinstelling die een boekjaar afsluit met een tekort, een gedeelte hiervan moet dekken door beroep te doen op haar bijzonder reservefonds. Dit reservefonds wordt gespijsd door het deel van het eventuele boni dat haar toekomt, bijdragen van haar gerechtigden en eigen middelen. Als de reserves niet volstaan, dan moeten deze worden aangevuld door de in-

ning van bijdragen bij de gerechtigden van de verzekeringsinstelling en/of door eigen middelen.

Ook de Kas der Geneeskundige Verzorging (KGV) moet aan deze verplichting voldoen. Maandelijks werd op de bezoldigingen en de pensioenen van de gerechtigden van de KGV ambtshalve 1,50 euro ingehouden. Gezien de gunstige evolutie van het reservefonds werd door ACOD tijdens de bijeenkomsten van het Beheerscomité KGV gevraagd deze maatregel te evalueren

en eventueel aan te passen.

Aan deze vraag van ACOD wordt nu voldaan. Na evaluatie van de beschikbare reserves werd door de paritaire instanties beslist om de maandelijkse ambtshalve inhouding van 1,50 euro op de bezoldigingen en de pensioenen van de gerechtigden van de KGV van de NMBS Holding voor het reservefonds stop te zetten vanaf 1 januari 2013.

Boedapest 5-6 november 2012

Internationale bijeenkomst treinbegeleiders

De internationale bijeenkomst van de treinbegeleiders in Boedapest op 5 en 6 november 2012 maakte een inhoudelijke analyse van de arbeids- en sociale omstandigheden van de spoorwegarbeiders in een geliberaliseerde omgeving.

De deelnemers zijn ervan overtuigd dat de aanwezigheid van goed opgeleid en voldoende personeel in de treinen een voorwaarde is om te zorgen voor de kwaliteit, veiligheid en beveiliging in de treinen. Certificering, zoals dit van toepassing is voor treinbestuurders die diensten verzekeren in interoperabiliteit, is een topprioriteit.

In het kader van het sociale overleg werden twee nieuwe aparte adviserende werkgroepen opgericht binnen de Europese Transportfederatie (ETF): een adviserende werkgroep voor treinbestuurders en een adviserende werkgroep voor het boordpersoneel.

Vanaf 1996 werden al op initiatief van enkele vakbonden verbonden aan ETF, twee informele werkgroepen opgericht voor de beide beroepscategorieën. De logistiek en de financiering werden gedragen door de deelnemende vakbonden. De werkzaamheden bestonden er vooral in de door de EU voorgelegde wetsvoorstellen te bespreken en de evolutie van de beroepen op te volgen

in een steeds meer geliberaliseerde spoorwegwereld. Deze werkgroepen resulteerden finaal in het opstellen van een ordemotie gericht aan ETF, waarin de gemeenschappelijke standpunten van de deelnemende vakbonden werden opgenomen.

Steeds meer weerklonk de eis om deze werkgroepen een officieel karakter met een welbepaalde structuur te geven. De ETF Spoorwegsectie die plaatsvond te Riga op 25 en 26 oktober 2011 besliste uiteindelijk om aan deze eis tegemoet te komen. Op 27 januari besliste het Bureau van de Spoorwegsectie twee ad hoc werkgroepen op te richten die als taak kregen de voorbereidende werkzaamheden op te starten. Op de ETF Spoorwegsectie van 24 en 25 april 2012 werd het licht op groen gezet en kre-

gen de twee adviserende werkgroepen voor de treinbestuurders en het boordpersoneel een officieel karakter binnen de structuren van ETF.

De Sturingscomités van beide werkgroepen zullen nu in samenspraak met het secretariaat van ETF de werkzaamheden voorbereiden. De taken zullen er vooral in bestaan een adviserende rol te spelen bij de door ETF te voeren politiek in het belang van de beide beroepscategorieën. Een eerste officiële samenkomst van de adviserende werkgroep boordpersoneel is gepland op 12 februari 2013. De samenkomst voor de treinbestuurders is voorzien op 18 maart 2013.

Rudy Verleysen

Sluiting bedrijfsrestaurants is woordbreuk

Het directiecomité van de NMBS, daarin gesteund door het directiecomité van de Holding, besliste om een aantal bedrijfsrestaurants – voornamelijk in de werkplaatsen – te sluiten.

Om budgettaire redenen wil de NMBS de kostprijs van de exploitatiekosten van de bedrijfsrestaurants niet langer dragen. Het directiecomité van de NMBS Holding, bevoegd voor de bedrijfsrestaurants, weigert het verschil bij te passen. Concreet betekent dit dat er acht op de tien bedrijfsrestaurants

met sluiting bedreigd zijn vanaf 1 januari 2013. Het gaat om de bedrijfsrestaurants in de Centrale Werkplaats Gentbrugge, Tractiewerkplaats Merelbeke, Kortrijk, Oostende, Antwerpen-Noord, Kinkempois, Schaarbeek en Vorst.

Tijdens de vergadering van het Nationaal Subcomité Sociale Werken van 26 november maakte ACOD Spoor duidelijk dat de beslissing asociaal is en een woordbreuk tegenover eerder gemaakte afspraken. We verwijzen daarbij naar een informatiedocument

over de bedrijfsrestaurants, neergelegd in de paritaire subcommissie van 3 september 2008. Daarin engageert de Maatschappij zich dat de bedrijfsrestaurants behouden blijven, indien minstens 45 maaltijden per dag (inbegrepen dagoberts) gehaald worden. Uit een rondvraag van ACOD Spoor blijkt dat dit in de praktijk geen enkel probleem vormt. En dan spreken we nog niet over de bedienden die een slatje, een portie friet of gewoon een kom soep komen bestellen.

Reorganisatie maatschappelijke assistenten is sociale afbraak

Zonder sociaal overleg werd het aantal sociale kantons gereduceerd tot een kleiner aantal onthaalpunten, wat gevolgen heeft voor de dienstverlening van de maatschappelijke assistenten. We tekenden dan ook protest aan tegen deze beslissing.

Het landsgebied is momenteel geografisch verdeeld in 18 sociale kantons, waarvan 2 in Brussel, 8 in Vlaanderen en 8 in Wallonië. Elk van deze kantons wordt beheerd door een maatschappelijke assistent of assistente. Elke spoorwegbediende, -gepensioneerde en andere rechthebbende hangt af van de maatschappelijke assistent die het kanton van zijn woonplaats bedient. Wekelijks is er een zitdag voorzien in elk kanton en voor gerechtigden die zich moeilijk kunnen verplaatsen kan een huisbezoek worden aangevraagd.

De rol van de maatschappelijke assistent binnen de NMBS-Groep is niet te onderschatten. Hij of zij biedt o.a. hulp bij de voordelen toegekend door de Sociale Solidariteit, overlijden van een naaste, mishandeling, echtscheiding, juridische dossiers, financiële dossiers, vragen over de mutualiteit, personen

met een handicap, problemen bij het ouder worden enz. Het is dan ook van wezenlijk belang dat er een goede toegang en lage drempel moet zijn tot deze belangrijke sociale hulp die al meerdere malen zijn nut heeft bewezen.

De Maatschappij besliste nu om de 18 kantons te reduceren tot 11 onthaalpunten met het doel de zichtbaarheid van de sociale dienst te verbeteren. Een vreemde beslissing volgens ACOD, die in de bevoegde paritaire comités het besluit van de Maatschappij als onverantwoord bestempelde. Aan Nederlandstalige kant betekent dit dat de sociale kantons van Aalst, Kortrijk en Leuven dreigen te verdwijnen. Voor district Noordoost zouden nog enkel de onthaalpunten Hasselt, Antwerpen en Mechelen worden weerhouden; voor Noordwest zijn dit enkel nog Brugge en Gent.

Voor de gerechtigden behorend tot de afgeschafte kantons die een persoonlijk onderhoud, in alle vertrouwen, wensen met de maatschappelijke assistent betekent dit, in sommige gevallen zelfs een verre bijkomende verplaatsing naar het nieuwe onthaalpunt. Voor de

betrokken maatschappelijke assistent betekent dit een afbraak van het sociaal statuut door de afschaffing van betrekking op een eerder verkregen definitieve post. De tijdrovende bijkomende verplaatsingen voor huisbezoeken betekenen dan weer dat er minder tijd beschikbaar wordt om gerechtigden met vragen of in nood te helpen.

Tijdens het nationale subcomité Sociale Werken van 26 november 2012 hebben we hier heftig tegen gereageerd. We gaan er niet mee akkoord dat dergelijke voor het personeel en rechthebbenden belangrijke beslissing wordt genomen zonder sociaal overleg. We hebben onze tussenkomst herhaald op de Nationale Paritaire Commissie van 3 december 2012. Ondertussen is er ook een brief verstuurd naar de directeur-generaal van H-HR met de vraag om over te gaan tot paritair overleg betreffende dit dossier.

Bij het ter perse gaan van deze Tribune was het antwoord van de Maatschappij nog niet gekend.

Rudy Verleysen

Contactpersoon spoor: Rudy Verleysen - GSM: 0479/86.25.56 - e-mail: rudy.verleysen@acod-spoor.be

Tijdens de Nationale Paritaire Commissie van 3 december 2012 interpeleerden we de drie CEO's van de NMBS-groep over deze beslissing tot sluiting. Tijdens de verhitte discussie die erop volgde, kregen we te horen dat gezien de budgettaire situatie het onverantwoord zou zijn de bedrijfsrestaurants – die 'verlieslatend zijn en niet tot de kerntaken van de NMBS behoren' – verder uit te baten. Uiteindelijk werd overeengekomen om de discussie verder te zetten in de paritaire subcommissie van 5 december en de vol-

gende Nationale Paritaire Commissie van 17 december 2012.

Ook op het regionale niveau kwam reactie. Een delegatie militanten van de erkende organisaties uit het district Noordwest, samen met de bestendigen van de betrokken gewesten, voerden actie tijdens de bijeenkomst van de Gewestelijke Paritaire Commissie te Gent op 4 december. In het district Noordwest dreigt men met de sluiting van de bedrijfsrestaurants in de Centrale Werkplaats Gentbrugge, Tractiewerk-

plaats Merelbeke, Kortrijk en Oostende.

Tot nader order, om het overleg nog een kans te geven, werd beslist om de sluiting van de bedrijfsrestaurants voorlopig uit te stellen tot 1 maart 2013.

Bij het ter perse gaan van deze Tribune was de discussie nog niet afgerond.

Rudy Verleysen

De Lijn veroordeeld voor misbruik ontslagrecht

In het voorjaar van 2011 kreeg een bediende van De Lijn uit de entiteit Antwerpen ontslag met onmiddellijke ingang na een volledig onverwachte alcoholtest tijdens de werktijd. ACOD TBM had meteen twijfels over o.a. de bevoegdheid van de afnemers van de test en de wijze waarop de test werd uitgevoerd. Een preventieadviseur of arbeidsgeneesheer was daar niet aan te pas gekomen, wat ons al ten zeerste verbaasde.

Cao 100

Het betrokken personeelslid werd voor voldongen feiten geplaatst en werd niet op de hoogte gebracht dat de ademtest eventueel kon worden geweigerd. Er bestaat immers een collectieve arbeidsovereenkomst – de ondertussen bekende cao 100 – die werd afgesloten onder de sociale partners in het interprofessioneel akkoord 2007-2008 over een preventief alcohol- en drugsbeleid. De cao stelt dat de test enkel mag worden afgenomen met toestemming van de betrokkene en met het oog op het verhinderen van het aanvangen van de dienst.

ACOD TBM aarzelde dan ook geen moment om de betrokkene te verdedigen met alle mogelijke middelen. Eerst kwam er een beroepsprocedure in de entiteit Antwerpen en gezien de halsstarrige houding daar, volgde een beroep in de centrale diensten van De Lijn.

Een stok om te slaan is snel gevonden

Ons leek het op het eerste gezicht dat een personeelslid 'te grazen' werd genomen. ACOD TBM kon deze gang van zaken niet tolereren, niet voor deze persoon, noch voor alle anderen die eventueel later op dezelfde onwetelijke wijze aangepakt zouden worden. Het betrokken personeelslid had namelijk 33 jaar dienst bij De Lijn, vervulde geen veiligheidsfunctie en had nooit eerder een negatieve opmerking gekregen in functioneringsgesprekken. Niets wees dus op een voor De Lijn onaanvaardbare houding op het werk.

Tijdens het beroep benadrukte ACOD TBM het feit dat betrokkene ondertussen 52 jaar was en vroegen wij of de directie zich ervan bewust was tot welk lot zij deze persoon veroordeelde. Iedereen weet hoe moeilijk het vandaag is om op die leeftijd nog werk te vinden.

Wij stelden ook dat indien De Lijn drankgebruik had willen aanwenden om het disfunctioneren van de betrokkene aan te tonen, zij in overeenstemming met de bepalingen van de cao 100 verplicht was om eerst preventief al het mogelijke te ondernemen en in fasen te werken. Deze werkwijze is net bedoeld om niet tot een ontslag te hoeven overgaan.

De directie wenste geen enkele van deze argumenten in overweging te nemen en hield voet bij stuk, zelfs in de wetenschap dat ACOD TBM zeker een juridische procedure zou inzetten. Voor ons was de zaak dan ook overduidelijk.

Vonnis

ACOD TBM verweet De Lijn om geen interdisciplinaire aanpak te hebben gehanteerd, zoals het inschakelen van preventieadviseurs, HR-diensten, bedrijfsarts of anderen. De in de cao 100 vastgelegde procedure bij functioneringsproblemen ten gevolge van mogelijk alcoholgebruik, werd doelbewust niet gevolgd door de rechtstreekse chef. Bovendien hadden we ernstige vragen over de procedure bij het afnemen van de alcoholtest.

Tijdens het vonnis van de arbeidsrechtbank te Antwerpen op 13 november 2012 werd onze klacht en vordering gegrond verklaard. Voorts – en overigens zeer uitzonderlijk – oordeelde de rechtbank dat er sprake was van misbruik van het ontslagrecht. De Lijn werd veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding aan de gedupeerde, van de gerechtelijke intresten en van de kosten van het geding. De arbeidsrechtbank oordeelde dat de alcoholintoxicatie niet vastgesteld had mogen worden en dat een controle-middel ingevoerd in de cao 100 met als oogmerk preventiedoeleinden, doelbe-

wust aangewend werd als instrument tot ontslag. Voorts oordeelde de arbeidsrechtbank dat de staat van dronkenschap niet aangetoond werd.

Belangrijk precedent

ACOD TBM betreurt dat De Lijn de grenzen van het fatsoen in deze zaak ver heeft overschreden. Wij zijn bijgevolg zeer tevreden met de uitspraak van de rechtbank. Dit is het precedent dat wij nodig hebben om De Lijn in de toekomst de letter en de geest van de betrokken collectieve arbeidsovereenkomst te doen respecteren.

Laat ons duidelijk zijn, dronkenschap op het werk kunnen wij niet goedkeuren. Maar voor een personeelslid bij De Lijn in al of niet tijdelijke moeilijkheden, vragen we de bij wet opgelegde kansen tot hulp van werkgeverszijde en geen guillotine.

Rita Coeck

Contactpersoon TBM:

Rita Coeck

Tel.: 02/508.58.84

e-mail: tbm@acod.be

foto: Marika De Keizer

Belbus

De Lijn

Reizigers en vakbonden schouder aan schouder

Op 28 november protesteerden Lijn-personeel en reizigers samen tegen de gevolgen van de nooit eerder geziene ingrepen die werden doorgevoerd sinds 1 september in het aanbod van het openbaar vervoer in de provincie Antwerpen. Het werd een zeer geslaagde betoging.

Reizigersleed

De voorbije maanden toonden overduidelijk aan dat de gewijzigde dienstregeling een enorme achteruitgang is voor iedereen. Reizigers worden geconfronteerd met oncomfortabele en tijdrovende overstappen en met langere reistijden. De bus en tram in Antwerpen zitten steeds meer overvol. De directie mag dan wel spreken van 'Antwerpen Tramstad', maar vergeet er wel bij te vertellen dat de trams onvoldoende capaciteit hebben om de aanvoer van reizigers vanuit de streek – die een verplichte overstap moeten maken – te slikken. Kippen in een legbatterij hebben meer plaats dan een reiziger op een Antwerpse tram of bus. Vol is vol, dat is de reizigers ondertussen wel duidelijk.

Personeelsleed

Ook het personeel lijdt enorm onder de ingrepen in het aanbod. Te krappe

rijtijden zorgen niet alleen voor vertragingen, maar ook voor stress en gebrek aan rusttijd en tijd voor een sanitaire stop. Op verschillende lijnen zitten chauffeurs quasi continu achter het stuur gedurende 8 tot 9 uur per dag, zonder enige onderbreking. Dit is niet alleen onveilig, maar bovendien onwettelijk. Ook bij de ondersteunende diensten staat het water aan de lippen wegens personeelstekort. Voor ACOD TBM is de situatie totaal onaanvaardbaar.

Protest

De maat is vol en de Antwerpenaar liet dit duidelijk voelen en zien. 's Middags startte een betoging met grote spontane opkomst en veel mediabelangstelling. Op de Rooseveltplaats verzamelden zich niet alleen personeelsleden van De Lijn, maar evenzeer getroffen reizigers, bejaarden, studenten, leden van de Facebookgroep 'Antwerpenaars tegen besparingen bij De Lijn', verenigingen van tram- en busgebruikers, een delegatie van de BTB en vertegenwoordigers van politieke partijen.

Aandoenlijk zelfs was het om te zien hoe her en der bejaarde koppels zich op een beschutte plek aan de zijkant van de optocht hadden opgesteld, met hun persoonlijke oproep voor het behoud van hun vertrouwde bus op zelf-

gemaakte bordjes. Dit maakt duidelijk dat wie geen alternatief heeft voor openbaar vervoer, in de immobiliteit verzeilt.

ACOD TBM had de steun uit alle hoeken verwacht en dit kan onze eisen alleen maar kracht bijzetten. Wij danken dan ook via deze weg alle 'liefhebbers van het openbaar vervoer' die hun steentje bijdroegen.

Lichte opschudding

Een zeer vreemd en onbegrijpelijk voorval was dat een kleine delegatie van het Vlaams Belang zich plots in de optocht kwam mengen. Op 29 februari 2012 pleitte de VB-kopman in het Vlaams parlement nochtans nog voor hardere besparingen in het openbaar vervoer. Hij stelde verontwaardigd dat aan het openbaar vervoer niet hard genoeg werd geraakt. Van een anti-vakbondspartij voor wie het openbaar vervoer 'een linkse hobby' is, was deze aanwezigheid dan ook onbegrijpelijk. Misschien is de zeer voelbare achteruitgang van de dienstverlening bij De Lijn in hartje Antwerpen zelfs voor de hardste tegenschreeuwers toch ook een rechtstreekse aanval op hun dagelijks comfort? Of wilden zij gewoon met hun aanwezigheid van twee walletjes eten?

lees verder

foto: Marika De Keizer

Resultaten graag!

Hoe dan ook, de betoging verliep correct, met de nodige animo en algemene belangstelling. Eindpunt van de manifestatie was de stelplaats Zurenborg, waar de directeur van de entiteit een delegatie militanten ontving voor een gesprek. Uiteindelijk kwam ook de directeur-generaal van De Lijn, Roger Kesteloot, onze eisen tijdens de ontmoeting aanhoren. Hij trachtte de menigte tevreden te stellen met de klassieke uitleg die wij al lang kennen van in de media. Blijkbaar bevreemdt echt iedereen, tot op het hoogste niveau, de kwalijke gevolgen van de besparingen bij De Lijn. Helaas doet geen enkele beleidsverantwoordelijke hier iets aan.

Dit kan zo niet verder. Voor ACOD TBM is het zeer duidelijk: wij kwamen op 28 november niet in massa naar de directie om ons hart eens te luchten en een schouderklopje te ontvangen, om dan 's anderendaags weer gewoon aan de slag te gaan. We eisen structurele oplossingen. Aan onze onmogelijke werkomstandigheden moet snel een einde komen.

Rita Coeck

Oproep kandidaturen Federaal statutair congres ACOD TBM

Het federale statutaire congres van ACOD TBM vindt plaats op 24 januari 2013 om 10u in het ACOD-gebouw, Fontainasplein 9-11 te 1000 Brussel. In toepassing van de statuten en het huishoudelijke reglement, doen we een oproep tot kandidaten voor de volgende mandaten:

- een federaal secretaris: Yves Depas (uittreidend, niet herkiesbaar)
- een voorzitter: Alex Vonck (uittreidend, niet herkiesbaar)
- twee vicevoorzitters: Willy Claes en Claudy Vikevorst (uittreidend, herkiesbaar)
- een adjunct-federaal secretaris Rita Coeck (uittreidend, herkiesbaar)
- drie verificateurs van de rekeningen Martine Backs (uittreidend, herkiesbaar), Mohsine Rachik (uittreidend) en Jean-Marc Herregodts (uittreidend, herkiesbaar).

De eventuele kandidaturen moeten voor 18 januari 2013 schriftelijk naar het federale secretariaat ACOD TBM, Fontainasplein 9-11 te 1000 Brussel worden gestuurd.

MIVB

Sociaal overleg evolueert positief

De stakings- en actieaanzegging van ACOD TBM bij de MIVB heeft vruchten afgeworpen. De directie gaf ons formele beloftes en oplossingen: er zal rekening worden gehouden met al onze eisen. De toekomst moet uitwijzen in hoeverre dit alles gerealiseerd zal worden, maar onze eerste indruk is positief.

In afwachting van de evaluatie van de resultaten werd de aanzegging opgeschort na een akkoord met de voorzitter van het Verzoeningsbureau van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, en in samenspraak met de algemene directie.

Voor heel wat punten vermeld in onze aanzeggingsbrief werd het overleg opgestart, onder meer voor de cao voor het vervroegd vertrek van de personeelsleden geboren in 1957, evenals het vervroegd vertrek (de zogenaamde Canada Dry) voor personeelsleden vanaf 56 jaar en 40 jaar carrière.

Een akkoord werd bereikt om het budget van het comité Restaurant nagenoeg te verdrievoudigen van 80.000 naar 250.000 euro. Werkgroepen zullen zich over thema's buigen die te maken hebben met de veiligheid, de organisatie van het werk en welzijn op het werk.

De legitimatiebons worden dit jaar nog op de werkvloer uitgedeeld en samen met de vakbonden wordt nagegaan hoe dit in de toekomst geregeld kan worden.

Wat de syndicale delegaties betreft, hebben we verkregen dat de infovergaderingen voortaan worden bijgewoond door één afgevaardigde per depot. Bovendien kunnen we dit werkjaar feestelijk afsluiten met de aanstelling van Rachik Mohsine als nieuwe voorzitter van de ACOD TBM Brussel. Wij bedanken iedereen voor zijn betrokkenheid.

Dario Coppens

Oproep kandidaturen ACOD TBM Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Met het oog op de verkiezing van een bestendig afgevaardigde als vertegenwoordiger van de exploitatie (beweging) en van een bestendig afgevaardigde als vertegenwoordiger van de bedienden voor ACOD TBM Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt overgegaan tot een oproep voor kandidaten. De kandidaten moeten voldoen aan de huidige statutaire vereisten voorzien in de statuten van de sector. De schriftelijke kandidaturen moeten worden ingediend vóór 9 januari 2013 bij Rachik Mohsine, voorzitter ACOD TBM Brussel, Congresstraat 17-19 te 1000 Brussel. Een ontvangstbewijs wordt per kerende post toegezonden.

Interview Stefaan Albrecht

Medewerker achter de schermen

Sinds 2007 is Stefaan Albrecht aan de slag bij ACOD Post als stafmedewerker. Op de achtergrond biedt hij de nodige ondersteuning om de vakbondswerking zo optimaal mogelijk te laten verlopen. We vroegen hem naar zijn uiteenlopend takenpakket.

Hoe ben je oorspronkelijk bij de post beland?

Stefaan Albrecht: "In 1989 ging ik aan de slag als hulpkracht-PSP in het postkantoor van Herne. De jaren daarop doorzwoom ik heel wat watertjes als interimaris in tal van postkantoren in Vlaams-Brabant en Brussel. Ik deed zowat alle jobs die er in een postkantoor bestaan. Na enkele tussenstappen werd ik waarnemend rekenplichtige in het postkantoor van Halle, waardoor ik me vooral op boekhoudkundige en financiële dossiers ging focussen. Die ervaring gaf me de mogelijkheid om in 1997 intern auditor te worden binnen de centrale diensten van de post. Ze hadden mensen met veldervaring nodig om de financiële processen binnen de post te analyseren en te verbeteren.

Ik werkte ook mee aan het Lean-project dat de postverwerking in sorteercentra wilde stroomlijnen door de werkomgeving daar optimaal voor in te richten. Het wellicht interessantste deel van mijn carrière bij de post was toen ik kwaliteitsaudits deed in zo'n 40 tot 50 postkantoren in het Antwerpse, het Waasland en Vlaams-Brabant. Ik ontmoette opnieuw mensen van de basis en kreeg zo hun problemen en bezorgdheden te horen. Ik aarzelde dan ook niet toen Jef De Doncker me in 2007 vroeg om op het secretariaat van ACOD Post te komen werken om de vakbondswerking te ondersteunen."

Waaruit bestaan je taken bij ACOD Post nu?

Stefaan Albrecht: "Oh, die zijn nog steeds heel uiteenlopend. Ik bied eerstelijns hulp aan leden die per mail of telefonisch vragen stellen. Verder ondersteun ik de gewestelijke secretarissen, bijvoorbeeld bij vragen die ze ontvangen van leden voor juridische bijstand rond arbeidsongevallen, sancties of ontslag. Ik coördineer dan met de juridische dienst van de ACOD. Ik geef onze gewesten ook verduidelijking rond de vier statuten bij bpost: de gewone statutairen, de baremieke contractuelen, de niet-baremieke contractuelen en de hulppostmannen. Soms is niet echt duidelijk wat voor wie geldt en ik zoek dat dan uit. Het is een taak die de vakbonden eigenlijk hebben overgenomen van bpost. In de postkantoren zijn er nauwelijks nog mensen die zich er mee kunnen bezighouden of hierop kunnen antwoorden. Ze worden te veel opgeëist door hun steeds toenemende jobverantwoordelijkheden. Tot slot help ik de gewesten ook met hun verzekeringen, alsook het bijhouden van de boekhouding voor de Vlaamse intergewestelijke van ACOD Post."

Hou je je ook bezig met algemene postdossiers?

Stefaan Albrecht: "Zeker! Ik bereid de dossiers voor die de algemeen secretaris en intergewestelijk secretarissen bespreken in paritaire (sub)comités en werkgroepen. Zelf zetel ik als techniek en onderhandel ik voor wat betreft personeelszaken in werkgroepen als HR&O, de Nationale Commissie van Vorming, Selectie en Carrière mogelijkheden binnen het Bedrijf en de Commissie Jobmobility. In die laatste onderzoeken we hoe bpost omgaat met haar personeel, strijden we voor het behoud van de verworven rechten en voor welzijn op het werk. ACOD Post profileert zich constructief: we werken en denken mee met bpost. We gaan niet voortdurend in het verzet tegen veranderingen met zware acties. We proberen steeds te onderhandelen en houden het belang van onze leden en medewerkers goed in het achterhoofd."

Wat mogen de leden nog van je verwachten in de toekomst?

Stefaan Albrecht: "Ik zal mee helpen de vorming van ACOD Post te versterken, zodat we nog meer militanten nog beter op de hoogte kunnen houden van reglementering rond de post en vakbondswerk. Ook wil ik de elektronische communicatie met onze militanten verbeteren, om ze specifieke informatie te bieden die ze dan kunnen meedelen aan het personeel. Zo willen we de postmannen en -vrouwen beter informeren over hun rechten en tegelijk de verworvenheden van ACOD Post in de verf zetten."

Zetduiveltje

In de vorige editie van Tribune stond er een foutje in het overzicht van de tien wettelijke feestdagen: zowel zondag 21 juli 2013 Nationale Feestdag, als donderdag 15 augustus 2013 O.L.V. Hemelvaart zijn wettelijke feestdagen.

Contactpersoon De Post:

Jef De Doncker

e-mail:

jozef.de_doncker@acod.be

Eindeloopbaandebat

Discussie over toepassing maatregelen

In juni 2012 werd binnen de Nationale Arbeidsraad de collectieve arbeidsovereenkomst nummer 104 afgesloten, die van toepassing is op alle sectoren (privébedrijven) en bijgevolg ook op de sector Gas en Elektriciteit. Deze cao regelt de voorwaarden, procedures en modaliteiten voor het opstellen van een werkgelegenheidsplan om het aantal werknemers van 45 jaar en ouder in de ondernemingen met meer dan 20 werknemers, te behouden of te verhogen.

De overeenkomst kwam tot stand in het kader van een Europese strategie om een hogere tewerkstellingsgraad te verkrijgen van zogenaamde oudere werknemers. Jaarlijks of meerjaarlijks zullen werkgevers maatregelen moeten bepalen om dit te bereiken. Dit kan onder andere via gepaste opleidingen, loopbaanontwikkeling en -begeleiding, aanpassing van arbeidstijden en -omstandigheden. In de grotere bedrijven kan dit mee bepaald worden door de Ondernemingsraad; in de kleinere wordt dit via het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk of de vakbondsafvaardiging opgevolgd. Indien die overlegorganen er niet zijn, moeten de werknemers over de maatregelen worden geïnformeerd.

Uiteraard gaf Gazelco reeds meermaals te kennen hieraan te willen meewerken. Zelfs zonder dit nieuwe wettelijke kader hebben wij in het verleden al veel suggesties gedaan, waarvan sommige in de praktijk omgezet werden en andere helaas niet. Het is immers belangrijk dat ook voor deze leeftijdsgroepen het werk werkbaar blijft over de ganse loopbaan en dus niet enkel in het begin ervan. Zij kunnen de opgedane ervaring en kennis, die dikwijls een belangrijk onderdeel zijn van de motor van een onderneming, enkel ten dienste blijven stellen indien de arbeidsomstandigheden dit in zoveel mogelijk situaties toelaten. Gazelco gaat er dan ook vanuit dat dergelijke werkgelegenheidsplannen vanaf 2013 ook onze adviezen zullen bevatten.

Een ander luik in dit ruimer debat betreft de effectieve beëindiging van de actieve loopbaan. Nu de regeringsbeslissingen tastbaarder worden inzake pensioneringsleeftijd, is de sectorale discussie omtrent de bestaande vervroegde uitstapregelingen voor arbeidsvoorwaarden vóór 2002 (59 jaar tot 57 jaar, indien voldaan wordt aan de criteria) volop bezig. We hebben geëist dat de gekende uitstapregelingen, die voor deze betrokkenen altijd aan-

zien zijn als verworven rechten, mee moeten kunnen opschuiven in de tijd tot aan het jaar of de jaren vlak voorafgaand aan de eerst mogelijke leeftijd waarop het vervroegd pensioen kan worden opgenomen.

Concreet betekent dit bijvoorbeeld dat iemand die vóór de regeringsmaatregelen recht had op een uitstap op 59 jaar, voorafgaand aan de mogelijkheid om op vervroegd pensioen te gaan op 60 jaar, in de toekomst ditzelfde recht van één jaar vervroegde uitstap behoudt op 61 jaar indien de betrokkene ten vroegste op 62-jarige leeftijd in vervroegd pensioen kan gaan.

Sommige werkgevers lezen nu de overeengekomen cao's over deze materie zeer strikt volgens de letter en zeggen dat er momenteel geen sprake is om dit als een recht te beschouwen. Andere werkgevers zijn wel geneigd om dit zoals wij te interpreteren. Een belangrijk argument is weggefallen, wat we trouwens op papier van overheidswege gekregen hebben: er is geen kostenverhogende factor indien de maatregel wordt toegepast zoals wij die argumenteerden. Gazelco zal alle mogelijke middelen gebruiken om alle werkgevers ervan te overtuigen om

Evolutie sectorale tewerkstellingscijfers

toch deze uitstapmogelijkheden in de praktijk om te zetten voor alle betrokken werknemers die voldoen aan de voorwaarden.

Het is evident dat we in dit kader onze jongere collega's niet uit het oog verliezen. Ook zij zullen hopelijk ooit tot de categorie van zogenaamde oudere werknemers behoren, en dan wordt dit debat even actueel voor hen als dat het nu is voor anderen. Daarvoor is het van groot belang dat we nu dit debat aangrijpen om ook hun arbeidsvoorwaarden in dit kader te verbeteren, waarbij dezelfde thema's aan bod komen. Bovendien werd voor hen reeds overeengekomen dat voorstellen ter verbetering van hun extralegaal pensioensysteem besproken worden.

Ook in dit debat moet immers de grootst mogelijke solidariteit nagestreefd worden onder alle werknemers om voor iedereen de best mogelijke arbeidsomstandigheden tot stand te brengen. Gazelco zal niet meewerken aan discussies die groepen van werknemers tegen anderen opzetten. We streven verbeteringen na voor iedereen.

Jan Van Wijngaerden

Onze aandacht blijft toegespitst op de evolutie van de sectorale tewerkstellingscijfers. Deze kunnen in gevaar komen indien de onheilspellende wolken zich blijven verzamelen boven onze sector. We herhalen in dit kader het momenteel nog steeds ontbrekende regeringsbeleid om grootschalige delokalisaties van productiemiddelen naar ons omringende landen te verhinderen.

Volgens sommige werkgeversorganisaties creëert de hernieuwbare energiesector vele duizenden jobs en zal dat nog grootschalig toenemen; sommige prognoses spreken van cijfers tot meer dan 30.000 werknemers. Natuurlijk is daarin nu reeds structurele tewerkstelling gecreëerd, wat een goede zaak is. Hoe dergelijke cijfers bewezen worden door bijvoorbeeld ondernemingen op te sommen waar deze evolutie zou plaatsvinden, wordt nergens op papier gezet. De huidige door ons gekende tewerkstelling in de bedrijven die deel uitmaken van het Paritair Comité 326, telt momenteel iets meer dan 18.000 werknemers.

Bovendien stapelen de reorganisatieplannen zich op binnen onze sector, ten gevolge van de druk op de tarieven (waaraan bedrijven zich willen aanpassen), verschuivingen van klantenaantallen in het verkoopsegment en aankondigingen tot sluitingen van entiteiten. Dit alles brengt regelmatig een poging tot uitholling van bestaande arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden teweeg.

Ook in deze context zullen we allen samen op een solidaire manier strijd moeten voeren waar nodig.

Jan Van Wijngaerden

Contactpersoon Gazelco:

Jan Van Wijngaerden

GSM: 0476/54.13.18

Tel.: 02/508.58.67

e-mail: jan.vanwijngaerden@acod.be

Belgacom Sociale Dienst

De veelzijdige opdrachten van de social consultants

Maatschappelijk ondernemen krijgt steeds meer aandacht binnen Belgacom. De menselijke dimensie en de tevredenheid van de personeelsleden gaan hand in hand. Een tevreden personeelslid voelt zich goed op de werkvloer en in zijn persoonlijke levenssfeer. Vanuit haar jarenlange traditie van sociale ondersteuning helpt de Social Unit (SUN) deze doelstelling te verwezenlijken.

De social consultants bekijken zowel de thuissituatie (via huisbezoeken), als het functioneren op de werkvloer. Op deze manier trachten ze de cliënt een gepaste oplossing te geven, te begeleiden of naar de juiste interne of externe dienst te verwijzen voor verdere hulp.

Als partner tussen de verschillende diensten positioneren de social consultants zich als de ideale teamspelers. De nauwe band met zowel medewerkers, coaches en ondersteunende diensten biedt het voordeel dat zij alle aspecten van een situatie in kaart kunnen brengen. Zij kunnen optreden als tussenpersoon die enerzijds de knelpunten signaleren naar de werkgever en anderzijds de reglementen en verwachtingen van Belgacom vertalen naar de medewerkers, en ze spelen in op de permanente veranderingen binnen het bedrijf.

De social unit fungeert, door de inzet van de social consultants, als richtingaanwijzer in het sociale beleid en geeft mee vorm aan verschillende projecten door zijn centrale rol in het kader van individueel welzijn, flexibiliteit en diversiteit met het oog op maatschappelijk ondernemen. De missie van SUN is werken aan welzijn op het werk, interventies doen in de werkorganisatie en/of ondersteunen van de privésfeer.

Wie?

Wie kan een beroep doen op de social consultants? Iedereen die de hulp- of dienstverlening inroept:

- alle actieve en niet-actieve medewer-

kers van Belgacom Group

- de teamleaders, managers en coaches
- collega's van medewerkers in een probleemsituatie
- de gezinsleden van de medewerkers
- interne (ondersteunende) diensten
- externe organisaties zoals OCMW, schuldbemiddeling,...

Werken aan welzijn op het werk

De social consultant treedt op als:

- bemiddelaar en vertrouwenspersoon bij conflicten tussen twee collega's, een chef en zijn medewerker of conflicten binnen teams. We verwijzen hiervoor ook naar het reglement over geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk.
- vertrouwenspersoon of slachtofferhulp bij ongewenst seksueel gedrag op het werk, bijvoorbeeld seksueel getinte grappen of insinuaties, ongeoorloofd gebruik van het internet, handtastelijkheden.
- slachtofferhulp bij 'critical incidents' in geval van ernstige agressie of geweld ten overstaan van een of meerdere medewerkers en tussenkomst in het kader van posttraumatische stress op de werkvloer.
- vertrouwenspersoon in het kader van mobbing in geval van uit de hand gelopen conflicten, waarbij eerst getracht wordt door bemiddeling het onge-

wenst gedrag te stoppen.

- begeleider in geval van stress met analyse naar onevenwicht tussen werkbelasting en draagkracht, advies tot functioneringsmaatregelen (werkmiddelen, organisatie, opdrachten,...) en tot persoonlijke weerbaarheidsverbetering (eventueel met doorverwijzing).

- begeleider in geval van verslavingen. Er bestaat een duidelijke en hanteerbare policy en er wordt een gestructureerde begeleiding opgezet in geval van misbruik. De social consultant coördineert de begeleiding door verschillende interne en externe supportdiensten.

Interventie in de werkorganisatie

De social consultant geeft support over de Belgacom-reglementering en zoekt naar een gepaste oplossing en/of geeft ondersteuning bij:

- langdurige of onregelmatige afwezigheden. De social consultant neemt altijd contact op met de medewerker na een afwezigheid van meer dan drie maanden via een vrijblijvende brief.
- aanpassingsproblemen. Begeleiding van de medewerker bij de re-integratie en de aanvaarding na veranderingen en reorganisaties.
- mobiliteitsproblemen. De social con-

- sultant bekijkt de mogelijkheden en kan een detachering overwegen mits akkoord van de social unit manager omwille van sociaal-familiale redenen.
- moeilijke inzetbaarheid indien de competenties van een medewerker niet meer aangepast zijn aan de jobvereisten.
 - personen met een handicap, de aanpassing en integratie in de werkomgeving.
 - pensioneringen door het geven van informatie en administratieve ondersteuning van medewerkers.
 - allerlei HR-vragen in verband met de administratieve situatie en/of het functioneren van de medewerkers binnen Belgacom (bijvoorbeeld naar aanleiding van evaluaties, verminderde prestaties, beschikbaarheid, tucht,...) of in verband met het effect van bepaalde HR-regels op hun persoonlijke situatie.
 - coaching van de coach voor het aanpakken van psychosociale problemen in zijn of haar dienst.
 - sociale voordelen van Belgacom. De social consultant verschaft informa-

tie en doet een eventuele analyse van situaties voor de toekenning van voordelen Work-Life Unit. Bijvoorbeeld prothesen, hospitalisatieverzekering, kindervakanties, vakanties gehandicapte kinderen,...

Ondersteuning van de privésfeer

De social consultant benadert de cliënt op empathische wijze bij:

- een overlijden door het ondersteunen van de nabestaanden van de actieve medewerkers, zowel op emotioneel als administratief vlak (bijvoorbeeld de aanvraag van overlevingspensioen, begrafenisstoelage,...). Nabestaanden van niet-actieven kunnen deze ondersteuning aanvragen en ook de medewerker zelf kan op de Social Unit rekenen bij het verlies van een gezinslid.
- financiële moeilijkheden. De social consultant helpt de medewerker bij het maken van een financieel overzicht en geeft advies om zelf uit de moeilijkheden te geraken. Indien er een acute noodsituatie optreedt (bijvoorbeeld beslag door deurwaarder of op het loon) kan een eenmalige hulp worden aange-

vraagd bij de Social Unit Manager. Bij structurele problemen (diepgeworteld en lange termijn) wordt er doorverwezen naar externe diensten voor budgetbegeleiding of schuldbemiddeling.

- psychische problemen voor medewerkers die gebukt gaan onder psychische zorgen, rechtstreeks of onrechtstreeks ten gevolge van de werksituatie. Ze worden ondersteund door de social consultant en vaak doorverwezen naar externe gespecialiseerde hulp.

- psychologische zorgen in het gezin en het zoeken naar een gepaste oplossing voor allerlei moeilijkheden die zich in de privésfeer van een medewerker kunnen voordoen. Het kan gaan om echtscheidingen, moeilijkheden met de opvoeding van kinderen, ziekte van gezinsleden,...

In een van de volgende Tribunes gaan we nog dieper in op de opdrachten van de social consultants.

André Vandekerckhove

Belgacom

Cao 2013-2014 en de loonmarge

We hadden gehoopt dat we in deze editie meer duidelijkheid konden geven over de aan de gang zijnde onderhandelingen. Helaas blijven er nog enkele breekpunten die pas na het schrijven van dit artikel aan bod komen tijdens een vergadering met gedelegeerd bestuurder Didier Bellens op 11 december.

Een bijkomend punt van onduidelijkheid is de loonmarge die door de regering wordt opgelegd voor de periode 2013-2014. In dit verband citeren we de begrotingsverklaring over de werkgelegenheid, de competitiviteit en de loonmarge:

De regering dringt er bij de sociale partners op aan dat er voor het eerstvolgend IPA 2013-2014 enkel voorzien wordt in de

indexering van de brutolonen en eventuele baremieke verhogingen en dat er dus geen reële loonsverhogingen daarboven worden toegekend. Op basis van de huidige voorspellingen, werken we met deze nulgroei 0,9 procent van de loonkostenhandicap weg.

Daar bovenop wordt een deel van de loonkloof weggewerkt via een verlaging van de loonkosten voor de werkgever met 400 miljoen op jaarbasis (0,3 procent) of 300 miljoen in 2013. Deze kostenverlaging moet in tripartiete overleg gericht worden op een maximaal tewerkstellingseffect. De regering is zich ervan bewust dat het bereiken van de ambitieuze doelstelling die ze vooropstelt, ook in de toekomst een versterkte lastenverlaging zal vergen van telkens 0,5 procent van de loonmassa extra voor de IPA's 2015-2016 en 2017-2018. Daartoe

wordt een begrotingsfonds voor de versterking van de tewerkstelling en competitiviteit opgericht.

De regering wil de index nauwer en sneller laten aansluiten bij het werkelijke koopgedrag van de gezinnen. De komende jaren mag er van uitgegaan worden dat deze betere weergave van het consumptiepatroon een impact van 0,4 procent op de loonkostenontwikkeling kan hebben. Op deze manier wordt tijdens de twee volgende jaren een zeer significatieve inhaalbeweging van 1,6 procent mogelijk.

Waarschijnlijk zal de regering deze maatregelen van loonmatiging eveneens toepasbaar maken op de publieke sector en/of op de overheidsbedrijven. Het blijft dus een dubbeltje op zijn kant.

Aanwerving van personen met een handicap

Een Koninklijk Besluit van 2005 voorziet dat elk departement op termijn minstens drie procent personen met een handicap dient te werk te stellen. Zeven jaar later moeten we vaststellen dat, ondanks de geleverde inspanningen, slechts weinig instellingen aan deze voorwaarde voldoen. De maatregelen in geval van niet-naleving van dit quotum, zoals blokkering van aanwervingen, worden nauwelijks of helemaal niet toegepast. Er werd dan ook een ontwerpbesluit tot wijziging van het KB van 2005 ter onderhandeling voorgelegd.

Wat zal veranderen?

De in de specifieke lijst vermelde gehandicapte personen behouden hun rangschikking gedurende vier jaar en niet langer onbeperkt in de tijd. Er wordt immers vastgesteld dat de laureaten na verloop van tijd niet langer echt geïnteresseerd zijn.

De openbare diensten, die drie procent personen met een handicap in dienst moeten nemen, worden opgesomd:

- de federale overheidsdiensten.
- de programmatorische federale overheidsdiensten, evenals de diensten die daarvan afhangen.
- het Ministerie van Defensie.
- de federale politie.
- de rechtspersonen van publiek recht beoogd in artikel 1.3 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake openbaar ambt.

De openbare diensten die het quotum van drie procent niet zouden bereiken, worden verplicht – het is dus niet langer een mogelijkheid – de specifieke lijst(en) van gehandicapte personen, die laureaat zijn, te raadplegen wanneer ze een stagiair willen aanwerven met het oog op een vaste benoeming of wanneer ze iemand in dienst willen nemen met een arbeidsovereenkomst.

Het ontwerp verscherpt de controle op de naleving van het quotum door de inspecteur van Financiën, de regeringscommissaris, de afgevaardigde van de minister van Begroting of de regeringscommissaris van Begroting in de diensten die het quotum niet berei-

ken. Opmerking: als een departement kan aantonen dat na raadpleging van de speciale lijsten bij Selor, geen enkele kandidaat uit de bus is gekomen, mag het overgaan tot aanwerving uit de gewone lijsten van Selor. De reserves van de laureaten van gehandicapte personen, samengesteld op de datum waarop het ontwerp van kracht wordt, blijven dus vier jaar geldig.

De nieuwe maatregelen worden van kracht op 1 januari 2013. Als een openbare dienst op die datum twee procent gehandicapte personen in dienst heeft, worden de hierboven vermelde maatregelen pas op 1 januari 2014 van kracht.

Aangezien dit ontwerp de personen met een handicap meer kansen biedt om een betrekking te vinden in het federale openbare ambt, werd eenparig een protocolakkoord getekend.

Roland Vansaingele

ACOD klaagt verstikking van Kansspelcommissie aan

De Kansspelcommissie staat in voor de bescherming van de kwetsbare spelers en de controle van de casino's, speelzalen en bingo's en sinds dit jaar ook voor de weddenschappen en de goksites. Het in kaart brengen van de wedkantoren en het kanaliseren van wedden en spelen op het internet eist veel werk en belangrijke investeringen op informaticavlak. Minister van Budget Chastel weigert hardnekkig het personeelsplan 2012 toe te passen, dat nochtans werd goedgekeurd door de overheid en de vakbonden.

Bij de Kansspelcommissie ontbreken vandaag 14 voltijdse personeelsleden op een effectief van 47. Bovendien werd de firma Acsonne die de veiligheid en de ontwikkeling van de informaticasystemen van de Commissie verzekert, niet meer betaald sinds juli. De Kansspelcommissie beschikt ruimschoots over de nodige fondsen via een bijdrage die door haar geïnd wordt in de legale kansspelsector, maar Chastel belet al vier maanden de betaling van de facturen aan deze firma. Acsonne heeft dus noodgedwongen zijn werk bij de Kansspelcommissie moeten opschorten. De onmacht of onwil van minister Turtelboom om de behoorlijke werking van haar FOD Justitie veilig te stellen, maakt de situatie nog uitzichtlozer.

Indien deze regering de Kansspelcommissie wou verlammen, zou ze niet anders te werk gaan. Zowel personeel als werkingsmiddelen ontbreken. De illegale wedkantoren, speelholen en goksites krijgen hierdoor meer speelruimte om goedgelovige en kwetsbare spelers uit te schudden. De inspanningen van de Commissie om deze sector te reguleren worden op de helling gezet.

De politiek van Chastel en de regering is niet alleen schadelijk voor de kwetsbare groepen van de bevolking, maar bovendien

ook bijzonder dom. De legale spelsector betaalt immers forse belastingen aan de federale overheid en de gewesten. Sinds de wedkantoren en de goksites onder de bevoegdheid van de Kansspelcommissie vallen, zijn deze inkomsten van de overheid trouwens sterk toegenomen. Maar de legale bedrijven zijn natuurlijk niet opgewassen tegen de concurrentie van de illegale sector, die geen belastingen betaalt, zonder regels speelt en soms aanleunt bij de internationale georganiseerde misdaad. De domme politiek van Chastel dreigt de kip die gouden eieren legt de das (of is het een strikje?) om te doen en de vos vrij spel te geven!

ACOD AMiO eist dat het goedgekeurde personeelsplan volledig uitgevoerd wordt en dat de toelating gegeven wordt om de verschuldigde bedragen te betalen, zodat er opnieuw werk kan gemaakt worden van de regulering van deze gevoelige sector.

Gino Hoppe, Leo Tubbax

Federaal openbaar ambt Evolutie van de personeelsbestanden

Op het moment dat we dit artikel schrijven zijn de besprekingen over de begrotingsopmaak 2013 volop bezig en komt de staatssecretaris voor het Openbaar Ambt heel scherp uit de hoek met zijn verklaring om de natuurlijke afloeiingen maar gedeeltelijk te vervangen. Het lijkt ons dan ook aangewezen om de evolutie in de personeelsbestanden van het federale administratieve ambt tussen 1 januari 2006 en 30 juni 2012 nader toe te lichten op basis van de gegevens beschikbaar op www.pdata.be.

We kunnen nu al vaststellen dat over een periode van 6 jaar niet minder dan 3156 arbeidsplaatsen verloren gingen in de

federale openbare sector. Daarnaast valt ook de massale afstoting op van personeel in niveau D (geen enkele diploma-vereiste bij de aanwerving) en niveau C (diploma hoger middelbaar onderwijs). Door de overgang van de penitentiaire beampten van niveau D naar niveau C werd de omvang van deze afstoot in niveau C dan nog enigszins afgezwakt. Sommige departementen lijken er beter uit te komen dan andere, maar dit is vaak te danken aan de nieuwe opdrachten die hen worden toevertrouwd, zoals bijvoorbeeld centra 112 voor de FOD Binnenlandse Zaken of nieuwe gevangenissen voor Justitie.

Wat op het eerste gezicht verontrust, is

de systematische inkrimping van de personeelsbestanden in de departementen belast met de bestrijding van de fiscale, economische en sociale fraude. Sommige departementen staan echt aan de rand van de afgrond. Tal van openbare dienstverleningen zullen niet langer kunnen worden verzekerd als de huidige trend van niet-vervanging van de vertrekkers zich blijft voortzetten.

Een interessant overzicht van de situatie per departement of instelling hebben we op onze site gezet: www.acod-overheidsdiensten.be.

Roland Vansainge, Guido Rasschaert

Open brief aan premier Elio Di Rupo

Mijnheer de Eerste Minister,

Via uw beleidsverklaring, naar aanleiding van de budgettaire maatregelen die de federale regering zopas heeft genomen, kon ik vaststellen dat u blijkbaar rekening houdt met brieven die u ontvangt van de burgers uit dit land. Op zich vind ik dat een nobel doel, daarom dat ik u nu zelf ook een brief schrijf. Ik doe dit niet alleen in eigen naam, maar ook in naam van de ongeveer 80.000 federale ambtenaren van dit land. Het zijn deze ambtenaren die ervoor moeten zorgen dat het beleid van uw regering in de praktijk wordt omgezet.

Ik heb intussen 30 jaren dienst als ambtenaar. Ik heb dus al een aantal federale budgetcontroles en de bijhorende maatregelen moeten ondergaan. Maar ik heb 'het einde van de tunnel', zoals een van uw voorgangers ooit beloofde, nog steeds niet gezien. De ervaring heeft mij wel geleerd dat bij de genomen budgettaire maatregelen steeds weer de federale ambtenaren het kind van de rekening waren. Enerzijds blijft er telkens minder geld beschikbaar om de openbare diensten draaiende te houden. De gevolgen hiervan worden steeds duidelijker: steeds minder aanwervingen, dus steeds meer werk met minder personeel, ondermaatse informaticamiddelen, verouderde infrastructuur enz. Anderzijds vraagt de politieke overheid aan diezelfde ambtenaren om steeds meer ingewikkelde taken te vervullen. Denk maar aan de pensioenhervormingen, de nieuwe werkloosheidsreglementering, alle nieuwe maatregelen die nu weer moeten ingepast worden in de werking van de diensten.

Via OFO kan het personeel zich voor de uitvoering van hun taken laten bijscholen. Voormalig minister Luc Van den Bossche heeft hiervoor destijds de Copernicushervormingen met competentieopleidingen en testen ingevoerd. Wie een opleiding succesvol beëindigde, kreeg hiervoor een premie. Dit wordt nu in één pennentrek van tafel geveegd zonder dat er enig alternatief wordt geboden. Het bedrag dat de mensen hierdoor verliezen, varieert jaarlijks van 1000 euro voor een medewerker niveau D tot 2000 euro voor een personeelslid van niveau A. Aan de huidige indexcoëfficiënt betekent dit een bruto loonverlies van 1576,9 euro tot 3153,8 euro per jaar. Er werd dan wel geen indexsprong doorgevoerd, maar het schrappen van de Copernicuspremies kost de ambtenaren pakken meer geld. Daarnaast betekent de afschaffing van de competentie-metingen ook de afschaffing van de bevorderingsmogelijkheden voor federale ambtenaren. Dit was namelijk aan mekaar gekoppeld. Dit getuigt van weinig respect voor de mensen die het beleid van de federale regering ten uitvoer moeten brengen.

Er zijn nochtans alternatieven. Ik verneem van collega's dat er momenteel belastingskantoren en BTW-kantoren niet langer ope-

Wetstraat 16, ambtswoning premier Di Rupo

rationeel zijn, omdat er gewoonweg geen personeel meer beschikbaar is. Vreemd, als je weet dat de FOD Financiën een van de voornaamste inkomstenbronnen van de federale overheid zou moeten zijn. In de regio's waar er geen personeel beschikbaar is, kunnen bedrijven belastingen ontduiken zonder enig risico om hiervoor gestraft te worden. Is onze minister van Fraudebestrijding hiervan op de hoogte? Onlangs gaf een collega van de FOD Financiën mij de volgende veelzeggende opmerking: "Het geld ligt voor het rapen maar wij mogen ons niet bukken (om het op te rapen)".

Mijnheer de Premier, tot hier mijn betoog. Ik ben benieuwd of u mijn brief ook zal voorlezen in het parlement.

Eddy Plaisier

Vakbondshappening federale overheidsdiensten Militanten testen andere manier van vergaderen

Op 20 november verzamelden honderden Vlaamse militanten en afgevaardigden van de federale overheid in Oostakker om te netwerken en te debatteren rond de toekomst van onze vakbond. Iedereen kon zijn mening kwijt via een vragenlijst en ook deelnemen aan het debat in de 'speakers corner'. Vernieuwend was dat de mensen in de grote zaal via projectie de ideeën van de debatgroep konden volgen en dat ze ook via Twitter en gratis sms hun eigen mening konden ventileren. Dit was mogelijk dankzij de goede zorgen van Jo en André, ons enthousiast ICT-team. Voor sommigen was de werkwijze misschien nog even wennen, maar de globale evaluatie was excellent.

De deelnemers konden hun creativiteit kwijt in slogans en tekeningen in het

kader van ledenwerving op onderleggers in karton, genre promotie van een bekend witbier. De beste inzending heeft een mooie prijs gewonnen. Chris Camps, ACOD-stafmedewerker communicatie, maakte enkele geslaagde video-opnames in het kader van onze nieuwe serie 'Man bijt militant'. De resultaten komen binnenkort op onze website, die gerestyled wordt, waarmee alvast aan een eerste eis van de militanten wordt voldaan. Er kwamen nog tal van andere voorstellen. Het bestendig secretariaat is nu aan zet.

Hartelijk dank aan iedereen die hard gewerkt heeft aan het welslagen van deze dag. De afwezigen hadden absoluut ongelijk.

Guido Rasschaert

Vakbondshappening Vlaamse overheidsdiensten Pittig debat met resultaten

Na de goede startdag op 27 maart 2012 met een eerste samenkomst van de syndicaal verkozen afgevaardigden en militanten van de sector, volgde op 22 november een grote vakbondshappening. Met meer dan 250 aanwezige afgevaardigden en militanten werd het een succes.

Deze vakbondshappening werd voorbereid door alle syndicaal afgevaardigden en militanten in de Algemene Comités en in de Gewestelijke Comités. Onder het centrale thema 'Welke vakbond willen wij?' discussieerden honderden militanten over ledenwerving, militanten- en afgevaardigdenwerving, dienstverlening, actieformen voor de toekomst, gerichte communicatie en vorming.

Met dit evenement wilden we niet alleen de betrokkenheid en eigen visie van onze afgevaardigden en militanten extra verhogen, maar ook de meningen over onze vakbond aanscherpen. Tijdens de happening werden in werkgroepen de prioriteiten en de belangrijkste doe- en actiepunten bepaald.

Zeer interessant was ook het pittig debat van de fractieleiders in het Vlaams parlement over de rol en de taak van de openbare dienstverlening in Vlaanderen, de druk van uitbestedingen en privatiseringen en natuurlijk het besparingsbeleid van de Vlaamse regering op ambtenaren en contractuelen. Bart Van Malderen (sp.a), Filip Watteeuw (Groen), Kris Van Dijck (N-VA) en Sas Van Rouveroy (Open VLD) dienden zich schrap te zetten voor de tussenkomen van algemeen ACOD-secretaris Chris Reniers, een interventie van Peter Mertens (PVDA) en een vurig eindstatement van ACOD-voorzitter Karel Stessens.

Op onze vakbondshappening waren ook bevriende organisaties als sp.a, Groen, PVDA, FOS, Linx+ en Curieus aanwezig met infostands.

Chris Moortgat

Agentschap Natuur en Bos

Actie tegen ontslagen militanten succes nog voor ze begon

In een tijdspanne van enkele maanden kregen drie ACOD-militanten, contractueel tewerkgesteld bij het Agentschap Natuur en Bos, hun C4. Zij waren niet de enige contractuelen die sedert begin dit jaar hun ontslag kregen bij ANB, maar wel de enige vakbonds-militanten.

Op 17 november vroeg ACOD correcte cijfers op over de ontslagen bij ANB aan de leidend ambtenaar. Toen we een week later acties aankondigden bij minister Schauvliege, raakte de zaak in een stroomversnelling.

We vroegen eerder al om meer uitleg aan de administrateur-generaal, maar kregen dan vooral de melding dat er over een eventuele terugkeer van deze militanten geen gespreksmarge was. Een gesprek was dan ook voor ons zinloos. Het is weinig respectvol tegen-

over de ACOD-leiding dat er vooraf niet gesignaleerd werd dat men militanten wil ontslaan. We kregen wel te horen dat het niet om besparingen gaat, daar waar in het entiteitsoverlegcomité werd gezegd dat de 'rotte appels' eruit moesten.

Dat van medewerkers met 20 à 30 jaar dienst en zelfs meer, nu pas wordt vastgesteld dat ze disfunctioneren, interpreteren we als een disfunctioneren van de ANB-leiding. Uiteraard kan het ook gaan om een verdoken besparingsregel, maar dit gaat dan wel in tegen de gemaakte afspraken in de cao 2010-2012 met de Vlaamse overheid. En als er dan toch moet worden bespaard, hebben we grote vragen over een directiecomité van ANB dat in Spanje plaatsvond en het monsterbedrag van zo'n 25.000 euro dat werd gespendeerd voor het showen van de nieuwe uni-

formkledij van het ANB-personeel.

Omdat we niet kunnen aanvaarden dat onze waardevolle militanten worden behandeld als aangeschoten wild, plande ACOD op 29 november een actie tegen de houding van de leiding van het Agentschap Natuur en Bos voor het Graaf de Ferrarisgebouw. Met deze actiedreiging kwam het dan toch na bemiddeling tot een oplossing voor twee van de drie betrokkenen. De derde zag het ondertussen zelf niet meer zitten om bij dit agentschap verder te werken en houdt liever zijn ontslagpremie op zak. Hij heeft trouwens al een nieuwe job, wat bewijst dat hij zeker een goede kracht is. De actie werd afgeblazen, maar de kracht daarvan werd dus nogmaals bewezen.

Jan Van Wesemael

Besparingen Vlaamse regering Een verhaal van leugens en bedrog

In zijn septemberverklaring verklaarde de minister-president Peeters dat van de ambtenaren een extra inspanning wordt gevraagd van 100 miljoen euro op personeelskredieten, met bovenop nog eens een besparing van 60 miljoen op werkingsmiddelen. Achteraf stellen wij vast dat er 100 miljoen moet worden bespaard bij Onderwijs, VRT, De Lijn en de diensten van de Vlaamse overheid. Ondertussen zijn de onderhandelingen afgelopen. In dit artikel beperken we ons tot de gevolgen voor de diensten van de Vlaamse overheid.

Oorspronkelijk kregen we van de Vlaamse regering een besparingsmenu met maatregelen die zij voorstelden, maar die niet te nemen of te laten waren. De vijf voorstellen waren: verminderen van het aantal ambtenaren van 6 naar 7,5 procent, aanpassen van de ziekteverloven, opschorten van de prestatietoelagen, vertragen van promoties en anciënniteitsverhogingen of aanpassen van de salarisschalen door

een daling van 1 procent.

Ook mochten we zelf alternatieve voorstellen doen. Voor de diensten van de Vlaamse overheid werd voorgesteld dat het om 11,7 miljoen euro ging, het niet mocht gaan over zuivere werkingsmiddelen of investeringsmiddelen en er direct effect moest zijn in de begroting van 2013. Ook werd beloofd dat bestaande cao's gehonoreerd bleven. Voorzichtigheidshalve vroegen we de Vlaamse regering wat ze effectief wensten: centen of koppen. Men loog ons voor dat het zuiver een verhaal van centen was.

Het keuzemenu vanuit onze sector kon tellen en zou een besparing van ettelijke tientallen miljoenen kunnen opleveren. Naast de afschaffing van prestatietoelagen (FUTO-MATO) stelden we ook voor om tot een grootscheepse insourcing van de informatica te gaan en de uitbestedingen bij de VDAB drastisch te verminderen. Dit samen kan

gemakkelijk 50 à 60 miljoen euro opbrengen op kruissnelheid, beduidend meer dan de 11,7 miljoen die werd gevraagd. Ook wilden we als onderpand onze cao-middelen ten bedrage van 7 miljoen euro inzetten, geld dat we dan zouden heronderhandelen eens het resultaat binnen was.

Op 16 november kregen we van de Vlaamse regering en de minister-president schouderklopjes en bewieroking voor zoveel inventiviteit en constructiviteit, dat het pijnlijk werd. Zowel voor Onderwijs, als voor ons dachten we dat we zonder veel schade de onderhandelingen waren doorgesparteld.

Op 23 november moest het verdict vallen. Onze voorstellen over insourcing van ICT waren zagezegd al mee begroot voor 8 à 9 miljoen in de begroting 2013-2015. Kon men dat dan niet eerder zeggen? Bijna twee maanden onderhandelingen en dan komt die aap uit de mouw!

Het voorstel over de VDAB werd als onmogelijk bestempeld omdat de sociale partners in de paritair samengestelde raad van bestuur het licht op groen hadden gezet voor een regisseurstaak, m.a.w. zich akkoord verklaarden om uit te besteden. Men zegt echter niet dat de audit van het Rekenhof deze uitbestedingen anders bekijkt en stelt dat er geen kosten-batenanalyse werd gemaakt en ook geen efficiëntie-effectiviteitsanalyse. Het gaat hier nota bene over 100 miljoen euro, verhoogd met nog eens 8 miljoen in 2013. Een echte schande.

Leukweg werd ons dan maar voorgesteld om de vakantietoelage van 92 procent met 6,5 procent te verminderen. Is dat een voorstel als maatregel zonder koopkrachtverlies? En bovendien kregen we na twee maanden in de waan gelaten te zijn over cao-geld dat in 2013 beschikbaar zou zijn, ineens te horen dat dit pas in 2014 beschikbaar zou zijn. Het gaat hier maar eventjes over een diefstal van 5,1 miljoen euro.

Na schorsingen door beide partijen en ondertussen bemiddeling door de Vlaamse bemiddelaar Frans Cornelis

is er, wat volgens de Vlaamse regering wordt genoemd, het ultieme voorstel. Voor Onderwijs beperkt de schade voor 2013 zich via een boekhoudkundige truc met daling van het vakantiegeld gepaard gaande met een verhoging van de eindejaarstoelage voor eenzelfde bedrag. Voor 2014 worden zij echter zwaar bestolen door het inpikken van 82 miljoen van beloofd cao-geld. VRT en De Lijn onderhandelen voort, maar het is al duidelijk dat er bij de VRT meer dan 120 banen 'uitdoven'. Dit terwijl men blijft verwachten dat ze concurrentieel moeten zijn.

Voor de Overheidsdiensten worden prestatietoelagen opgeschort tot in betere tijden (waar is daar de reccurentie Vlaamse regering?). Voor 2013 worden er minder middelen gegeven aan de departementen en agentschappen, wat dus rechtstreeks neerkomt op minder koppen. Dit is de natte droom van N-VA en Open VLD, hier alweer mee gesteund door sp.a en CD&V. In 2014 krijgen de entiteiten dan 5,1 miljoen meer dan in 2013, dus gelijk aan 2012, en kan het cao-geld weer worden besteed aan tewerkstelling of bevorderingen. Dit echter zonder inspraak van de vakorganisaties, gezien zij slechts een personeelsplan goed of slecht kun-

nen adviseren zonder mogelijkheid tot blokkering.

Als ACOD-onderhandelaar voor Overheidsdiensten hebben wij voorbehoud aangetekend tot na raadpleging van het Comité Vlaamse Gemeenschap, het bestuursorgaan waarin alle entiteiten zijn vertegenwoordigd. We hebben dit zelfs eenmalig uitgebreid om deze belangrijke kwestie, een pijnlijk precedent, te beoordelen. Ook de vertegenwoordiger van ACOD Onderwijs, Hugo Deckers, uitte hetzelfde voorbehoud. De Vlaamse regering wou echter de knoop doorgemaakt hebben en de top van alle vakorganisaties ondertekenden een raamakkoord.

De militanten beslisten op 29 november unaniem: indien andere sectoren en/of andere vakorganisaties het voorstel zouden afwijzen, willen zij hierin meegaan. Ze stellen ook dat onze vakbond als één geheel naar buiten moet komen, vooral bij actie. Wat het raamakkoord zelf betreft, menen zij dat dit niet het allerslechtste is wat kon behaald worden. Het alternatief met koopkrachtverlies vinden zij erger. Zij stellen terecht duidelijk dat dit het einde moet zijn van de besparingen op ambtenaren. Ze scharen zich met te-

genzin achter het akkoord, ook al keuren zij principieel de verminderingen van personeelsbudgetten af. Ze geven aan dat dit de allerlaatste besparing moet zijn of dat er anders, al dan niet samen met de andere sectoren en andere vakbondsdelegaties, acties komen.

Onze besluit is dat het in de gegeven omstandigheden moeilijk zal zijn om te onderhandelen met een dergelijke onbetrouwbare Vlaamse regering, om geen leugen beschaamd, zonder scrupules tegenover het personeel dat ze tewerkstelt. We zullen elk dossier tot in de details uitspitten en elke misstap in de schijnwerpers zetten. We zullen overgaan tot gerichte acties, die hun onkunde tot vervelens toe bewijzen tot iedereen weet welke bende hun dierbaar Vlaanderen regeert.

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat

**Contactpersoon
Vlaamse Overheid:**

Chris Moortgat

Tel.: 02/508.58.64

e-mail: chris.moortgat@acod.be

Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

De perikelen rond het personeelsplan

Hubert Bloemen, administrateur-generaal van het agentschap RWO Inspectie, maakte op 23 oktober het personeelsplan (PEP) bekend op het entiteitsoverlegcomité (EOC). Groot was onze verwondering dat hij in zijn voorstellen iedereen wou bevorderen. We vroegen dan ook hoe de administrateur-generaal deze bevorderingen in de praktijk wou realiseren.

De administrateur-generaal deelde ons mee dat er een commissie wordt opgericht waarin zowel de leidinggevenden van het agentschap als externen (MOD,...) vertegenwoordigd zijn. Deze commissie zou in eerste instantie bepalen of er bevorderingen kunnen worden opengesteld. De commissie zou bij de beoordeling van de kandidaten, op basis van functiebeschrijvingen en ervaring op het werkterrein, beslissen wie over de nodige competenties beschikt om in aanmerking te komen voor de bevordering naar een hogere graad. Wij worden hierbij als vakorganisatie niet betrokken. We vragen ons af hoeveel functies open worden verklaard en wat dit alles kost?

Wij vragen transparantie en openheid, en die krijgen we niet. Daarom waren we met de andere vakorganisaties van oordeel dat het nieuwe personeelsplan geen garantie geeft dat er effectief en op een objectieve manier bevorderd wordt naar een hogere graad. Ook vrezen wij dat niet al het personeel de mogelijkheden krijgt om de nodige ervaring en competenties uit te bouwen. Daarom gaven we dan ook een negatief advies over het nieuwe personeelsplan.

Hierop werd door de heer Bloemen op 25 oktober een mail verstuurd naar alle personeelsleden met de boodschap dat het directiecomité, ondanks de negatieve adviezen van het EOC, toch zijn goedkeuring gaf aan het PEP. De reactie van de vakorganisaties was eerst ongeloof, omdat de administrateur-generaal ons advies gewoon negeert. In gezamenlijk overleg besloten we op 30 oktober om sociale bemiddeling aan te vragen bij minister Muyters wegens het niet ernstig nemen van het sociaal overleg met betrekking tot het personeelsplan.

De heer Bloemen mailde nogmaals op 26 november aan de personeelsleden dat de vakorganisaties het lef hadden om een sociale bemiddeling aan te vragen. Hij haalt aan in zijn mail: "Volgens de reglementering die de relatie tussen overheid en vakbonden regelt, is er geen specifieke bemiddelingsprocedure voorzien voor besprekingen omtrent een personeelsplan. Een personeelsplan moet immers niet onderhandeld, maar overlegd worden. Wanneer het overleg resulteert in een negatief advies van de vakbond(en), kan de overheid enkel op een met redenen omklede wijze een beslissing nemen. Dit is wat het directiecomité heeft gedaan."

Het standpunt van Hubert Bloemen is niet correct: het geven van alle informatie aangaande personeelsplannen komt voort uit het syndicaal statuut en is eveneens opgenomen in de nota van de Vlaamse regering van 24 april 2009 'Procedure Personeelsplannen', te raadplegen op http://www2.vlaanderen.be/beheersinstrumenten/doc/VR_2009_2404_DOC_0572_Procedure_personeelsplannen.pdf. We geven de raad aan de heer Bloemen deze link aan te klikken.

Het niet geven van de nodige informatie om een degelijk advies te kunnen formuleren, wekt achterdocht. Mits de nodige informatie en transparantie belet niets ons als vakorganisatie om een positief advies te geven, als het voorstel dan toch zo goed is als wordt beweerd. We hopen om via overleg op een correcte wijze tot een oplossing te komen. ACOD staat voor rechtvaardigheid, solidariteit, gelijkheid en democratie, en we zullen ons inzetten om dit in de toekomst te blijven doen.

Sylvia L'homme, Jan Van Wesemael

Interview Marc Willems

“Uiteindelijk is het personeel altijd het kind van de rekening”

Op 14 oktober vonden gemeenteraadsverkiezingen plaats die het lokale politieke landschap grondig hertekenden. De drie traditionele partijen gingen verder achteruit en de N-VA realiseerde een lokale verankering. Voor het regiosecretariaat van ACOD LRB was dat de aanleiding om in de verschillende gewesten een rondvraag te doen over de gevolgen van de uitslagen voor de werking van onze vakbond op het terrein. Deze maand spraken regiovoorzitter Rik Capelle en federaal secretaris Mil Luyten met Marc Willems, secretaris-propagandist van ACOD LRB Limburg, aan het woord.

Is de N-VA er ook in Limburg in geslaagd zich lokaal te verankeren, zoals op vele andere plaatsen in Vlaanderen?

Marc Willems “In Limburg is het een beetje dezelfde situatie als in de rest van Vlaanderen. In een viertal gemeenten werd de N-VA de sterkste partij. Dat is bijvoorbeeld het geval in Heusden-Zolder, waar er zelfs een schepen voor Verandering komt. Ik merk wel dat de doorbraak van de N-VA veel partijen heeft wakker geschud, waardoor ze vaak in coalitie gingen met de sp.a, om die evolutie op te vangen. Hoe dan ook zal de verankering van de N-VA gevaren met zich meebrengen op het lokale niveau.”

Hoe reageren onze militanten op de verkiezingsuitslag?

Marc Willems: “Er was al een eerste gesprek in de werkgroep Gemeenten. Ik vroeg daar aan de militanten om onmiddellijk een signaal te geven wanneer men vaststelt dat er echte veranderingen gebeuren of op til zijn. Uiteraard blijven we extra waakzaam in die besturen waar de N-VA mee de meerderheid uitmaakt. De bedoeling is dat we dit dan aanklaarten binnen de Vlaamse regio om in alle solidariteit daarop te kunnen reageren.”

Waarvoor vrees je? Een verminderde dienstverlening en gevolgen voor het personeel? Wat is jouw visie voor grote steden zoals Hasselt, Tongeren en Genk?

Marc Willems: “In Hasselt is er na de HAZODI-affaire sowieso al een ander beleid opgestart en de betrokken partijen proberen zich daarin echt te profileren. Het is een hele uitdaging, want er moeten in Hasselt flink wat vernieuwingen gebeuren. Ik denk daarbij aan de bouw van een brandweerkazerne, de renovatie van het politiegebouw, werken aan het ziekenhuis,... Kortom, belangrijke projecten die ook een impact hebben op het personeel.

In Tongeren is er een kartel tussen Open VLD en sp.a.

Daar verwacht ik voornamelijk bij het OCMW veranderingen nu de sp.a daarvoor een nieuwe voorzitter mag leveren. Ik hoop dat het overleg, dat in het verleden wel eens stroef verliep, nu zal verbeteren.

Over Genk ben ik vrij positief gestemd. Voor het eerst kan de sp.a daar mee in de coalitie stappen. Helaas is onze vakbondsvertegenwoordiging in Genk nog niet op volle sterkte. Het is dan ook te hopen dat we door de toetreding van de sp.a tot de coalitie, ook bondgenoten zullen vinden in het nieuw aangeworven personeel. Het zou ons alleszins een kans geven om onze ledensterkte in Genk te verbeteren. Uitaard is het ook aan onszelf om onze werking en organisatie op punt te stellen en performanter te maken. Dat is een belangrijk aandachtspunt voor de toekomst."

Limburg telt heel wat kleine gemeenten. Daardoor is de invloed van het provinciebestuur er vaak groter dan in andere delen van het land. Hoe sta je daar tegenover als vakbondsverantwoordelijke?

Marc Willems: "Helaas hebben we tot nog toe te weinig gewogen op het beleid binnen het provinciebestuur, hoewel dat voor vele Limburgse lokale besturen toch erg belangrijk is. Zo gebeurde bijvoorbeeld de creatie van de tweede pensioenpijler in Limburg in de schoot van het provinciebestuur. Dan merk ik dat de lokale besturen de provinciale initiatieven echt wel appreciëren."

In dat licht is het wel spijtig dat het provinciale niveau steeds meer aan politieke macht verliest.

Marc Willems: "We beseffen maar al te goed dat het provinciale bestuursniveau stelselmatig afgebouwd wordt ten voordele van het Vlaamse en het

Marc Willems

lokale, gemeentelijke niveau als gevolg van verschillende staatsvormingen. Voor Limburg is dit een probleem, omdat het de provincie aan grootstedelijke gebieden ontbreekt. Daarom is het provinciebestuur in Limburg echt niet weg te denken. Zonder te willen vooruitlopen op de feiten ziet het er naar uit dat de huidige burgemeester van Sint-Truiden (Ludwig Vandenhove, nvdr) de nieuwe gedeputeerde wordt. Dat biedt misschien een voordeel voor ons, naar het komende beleid. Tot op heden was de samenwerking in Sint-Truiden goed en we kunnen enkel hopen dat dit wordt voortgezet in het provinciebestuur."

Limburg kent nog twee publieke ziekenhuizen. Zal de uitslag van de verkiezingen daarin verandering brengen?

Marc Willems: "Ik denk niet meteen dat er gevolgen zijn voor de werking van beide ziekenhuizen. Vorig jaar heeft men al gesteld dat die ziekenhuizen publiek zullen blijven. Toegegeven, dat was een politieke belofte en die is net zo snel gebroken als uitgesproken."

Heeft de sluiting van Ford Genk een invloed op de werking van de lokale besturen?

Marc Willems: "Indirect wel, denk ik. Door de sluiting van Ford Genk is er niet alleen een toename van de werkloosheidscijfers in Limburg, maar zal een groot deel van de bevolking ook minder inkomsten hebben. Dat weerspiegelt zich in verminderde belastingen en dus minder inkomsten voor de lokale besturen. Ongetwijfeld zal dit op termijn een impact hebben op de dienstverlening en de tewerkstelling. Het probleem is dat we nu al geconfronteerd worden met bezuinigingen opgelegd door de hogere overheden; Ford Genk verergert dat enkel nog. Gemeenten gaan 'rationeler' werken, dit wil zeggen besparen. En uiteindelijk is het personeel altijd het kind van de rekening. Wat betreft de werkloosheid in Limburg proberen wij de besturen er op te wijzen dat nu personeel laten afvloeien in de lokale besturen, echt niet kan. In feite zou men zelfs meer tewerkstelling moeten creëren. De ACOD probeert de besturen te wijzen op de onhoudbaarheid van deze evolutie. Wij vrezen dat het enige alternatief een verhoging van de belastingen is. En we weten allemaal hoe de N-VA denkt over extra belastingen..."

Na de sluiting van de steenkoolmijnen maakte Limburg al een reconversie mee. Nu zit er een tweede aan te komen. Zou het niet best zijn om nu met de aangekondigde reconversiemiddelen te investeren in lokale besturen?

Marc Willems: "Een van de grote problemen in Limburg is dat het dikwijls gaat over laaggeschoolden. Zal men voor hen jobs kunnen creëren? Dat is de hamvraag."

In Memoriam Paul Scherens

Op 8 december 2012 overleed op 59-jarige leeftijd kameraad Paul Scherens. Paul was meer dan 37 jaar lid van de ACOD en ook actief in verschillende verenigingen. Voor onze organisatie was hij sedert 1 november 1994 bestendig secretaris voor de sector LRB in het gewest Vlaams-Brabant. De ACOD verliest met Paul een warm volksmens en een overtuigd voorman. Hij zette zich jarenlang in voor de militanten en leden van de ACOD en in breder opzicht voor de gemeenten, OCMW's, intercommunales en andere lokale en regionale besturen. Aan zijn familie, naasten en vrienden bieden wij onze innige deelneming aan.

Waakzaamheid geboden in politiedossier

Op 21 november 2012 legde eerste minister Elio Di Rupo namens de regering een verklaring af in de Kamer. Aanleiding hiertoe waren de begrotingsbesprekingen binnen de regering die maar liefst 43 dagen duurden. De eerste minister stelde dat alle ministeriële departementen de broeksriem moeten aanhalen, terwijl het departement Justitie en de politie relatief gespaard bleven.

Om dit te illustreren voor de politie werden de volgende maatregelen aangehaald:

- in 2012 werden 400 bijkomende politieagenten in dienst genomen.
- de buurt politie werd versterkt, niet alleen in de wijken maar ook in de trein- en metrostations.
- in 2013 worden 400 extra politieagenten aangeworven.
- gespecialiseerde agenten en burgerpersoneel worden ingezet bij de federale politie, daar waar de behoefte het grootst is.
- reorganisatie van de federale politie en optimalisering van haar werking en middelen.
- aanwerving van 121 nieuwe calltakers voor de 112-centra.
- aanpassing van wetgeving met betrekking tot overlast.

- hervorming van het gehele gerechtelijke landschap.

Op het eerste gezicht hoeven we ons dus geen zorgen te maken. We vrezen echter dat er nog maatregelen in alle stilte worden genomen, die onvermijdelijk een weerslag hebben op het personeel en de veiligheid van de burger.

Zo verkondigt staatssecretaris Bogaert te pas en te onpas dat slechts twee van de drie personeelsleden die afvloeien van de federale politie, zullen worden vervangen. Momenteel spreekt niemand dit officieel tegen. Enkel een telefoontje vanuit het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken aan de vakbonden was de reactie. Met betrekking tot de uitlatingen van staatssecretaris Bogaert zouden binnen de 'kern' nog geen beslissingen zijn genomen. Verder werd hierover niets meer vernomen.

Op de ministerraad van 30 november 2012 werd beslist dat vanaf 1 januari 2013 de personeelsleden van de federale overheidsdiensten niet meer kunnen inschrijven voor de gecertificeerde opleidingen. Het betreft hier een initiatief uitgaande van de staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering

van de Openbare Diensten Bogaert. Toen we het persbericht daarover via Twitter verspreidden (@EricPicqueur) zorgde dit bij de top van de federale politie voor enige paniek. Of deze beslissing al dan niet van toepassing is op het Calog-personeel van de federale politie, is niet duidelijk. En wat met het Calog-personeel werkzaam bij de lokale politie? Volgens het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken wordt in de loop van de maand januari 2013 hierop een antwoord gegeven.

We stellen verder vast dat tal van protocollen afgesloten binnen het onderhandelingscomité voor de politie gewoon geen uitvoering krijgen in wetten, koninklijke of ministeriële besluiten. Een opsomming is terug te vinden op de website www.polsupport.be onder de rubriek communicatie. Zo wordt er geen uitvoering gegeven aan het sectoriaal akkoord 2009-2010 wegens geen positief advies van... staatssecretaris Bogaert.

Voor de ACOD is de maat vol. Indien nodig zullen we niet aarzelen om actie te voeren.

Eric Picqueur

foto: Motty

Koopkrachtverlies afgewend!

De Vlaamse regering besliste in september dat de laatste 100 miljoen euro die nodig was om een begroting in evenwicht af te leveren, moest gehaald worden bij de eigen ambtenaren. Al snel werd duidelijk dat het onderwijspersoneel deze keer als ambtenaar werd beschouwd en het grootste deel van deze besparing zou moeten ophoesten. Bovendien bepaalde de regering dat de besparing moest gerealiseerd worden op de loonmassa en dat ze recurrent moest zijn en dus niet eenmalig.

Deze principiële beslissing voorzag dat de regering in overleg ging met de vakbonden om deze besparing te realiseren. Er werd een keuzemenu voorgesteld, waarvan quasi geen enkele maatregel toepasbaar was op het onderwijspersoneel. Concreet waren er slechts twee denksporen: ofwel verminder je het aantal personeelsleden, ofwel behoud je het aantal personeelsleden en verminder je hun loon.

Uiteraard zijn eigenlijk beide pistes onaanvaardbaar voor een vakbond. Het is sowieso quasi onmogelijk om in 2013 een besparing te realiseren door

het aantal personeelsleden te verminderen, omdat dit pas effect heeft vanaf september. Niemand zou immers aanvaarden dat in de loop van een schooljaar het aantal personeelsleden in een school vermindert. Het werd dus al snel duidelijk dat de vermindering van de loonmassa effectief zou worden doorgevoerd door de lonen van de personeelsleden te verlagen.

Van de personeelsleden in de onderwijssector werd een inspanning van 82 miljoen euro gevraagd. In de discussies met de Vlaamse regering hebben wij steeds geargumenteed dat het onrechtvaardig is om de besparing enkel bij het eigen personeel te leggen, terwijl die personeelsleden geen enkele verantwoordelijkheid dragen voor de crisis die aan de grondslag ligt van de beperkte groei. Dat minister-president Kris Peeters in zijn septemberverklaring aangaf dat de burgers niet getroffen zouden worden, terwijl men 1 procent loon wil afnemen van de ambtenaren, geeft duidelijk aan hoe hij denkt over ambtenaren in het algemeen en het onderwijspersoneel in het bijzonder.

ACOD Onderwijs heeft in deze discussies steeds gestreefd naar het behoud van de koopkracht voor de personeelsleden en naar een doorbreken van het recurrente karakter van de maatregel. Omdat de onderhandelingen duidelijk de verkeerde richting uitgingen, diende ACOD Onderwijs zelf een voorstel in. Dit voorstel beantwoordde aan de twee doelstellingen: behoud koopkracht en niet-recurrent. Daarnaast bereikten we via het voorstel een daadwerkelijke verhoging van de eindejaarstoelage, zodat een punt uit onze eisencahier voor cao X wordt gerealiseerd. Het voorstel vertrekt van het principe dat het vakantiegeld van jaar x begroot wordt in jaar x-1. Met andere woorden, indien men het vakantiegeld verlaagt in de begroting van 2013, dan merkt het personeelslid dit pas in 2014. Dit heeft te maken met het feit dat de referentieperiode voor het vakantiegeld steeds teruggaat naar het vorige kalenderjaar.

Concreet stelden wij voor dat het vakantiegeld zou verlaagd worden in de begroting van 2013, waardoor de personeelsleden minder zouden ontvangen bij de uitbetaling in 2014. Ver-

	cao	uitbetaling vakantiegeld	eindejaars-toelage	besparingen	rest cao	loon personeel
2013	10 miljoen – 10 miljoen = 0 miljoen (gebruikt om besparing te milderen)	92 procent naar 78,06 procent (2014) (ten bedrage van 72 miljoen)	ongewijzigd	82 miljoen	0 miljoen	geen wijziging
2014	132 miljoen – 10 miljoen = 122 miljoen		Verhoging met 78 miljoen (vanuit cao): 2,5 procent naar 3,56 procent	82 miljoen	44 miljoen	vakantiegeld daalt, eindejaarstoelage stijgt in gelijke mate en balans blijft gelijk.
2015	De regelgeving wordt zo gewijzigd dat het bedrag van het vakantiegeld voor de prestaties vanaf het jaar 2015 niet bepaald is, m.a.w. dat over een verhoging van het percentage 78,06 eind 2014-begin 2015 wordt onderhandeld. De verhoging van de eindejaarstoelage blijft doorlopen.					

volgens verhogen we in 2014 de eindejaarstoelage, zodat het verlies aan vakantiegeld gecompenseerd wordt. Op jaarbasis blijft ieder personeelslid dus hetzelfde totale jaarloon ontvangen. De verhoging van de eindejaarstoelage gebeurt met cao-middelen die voorzien werden voor 2014. Wij hadden ook voorgesteld om vanaf het begrotingsjaar 2015 het vakantiegeld opnieuw op te trekken naar het 'oude' niveau van 92 procent, zodat in 2016 de personeelsleden weer het oude vakantiegeld zouden ontvangen én de hogere eindejaarstoelage.

De Vlaamse regering heeft het voorstel overgenomen voor de jaren 2013 en 2014 en engageerde zich om eind 2014 de discussie te openen om het vakantiegeld opnieuw op te trekken. Dit komt slechts gedeeltelijk tegemoet aan onze vraag. We hebben ons verzekerd van het behoud van de koopkracht en er zal eind 2014 een nieuwe discussie worden gestart, maar de overheid heeft het automatisme tot herstel van het vakantiegeld niet aanvaard. (zie tabel)

Het is jammer, pijnlijk en betreurenswaardig dat de Vlaamse regering de hulp inroept van de vakbonden, maar wanneer deze dan een voorstel neerleggen dat aan alle randvoorwaarden voldoet, er vervolgens enkel dat deel van overneemt dat haar past. ACOD Onderwijs zal deze en de volgende Vlaamse regering blijven wijzen op de noodzaak om het vakantiegeld opnieuw op te trekken. Wij moeten niet enkel waakzaam zijn, neen, we starten vandaag ook al met het informeren en sensibiliseren van onze leden en militanten. Het viseren van het loon van het onderwijspersoneel, en bij uitbreiding van de ambtenaren, als mogelijke besparingspost is duidelijk een onderdeel van een rechtse strategie die de openbare diensten het liefst helemaal zou ontmantelen. Ieder onderwijspersoneelslid moet er zich bewust van zijn dat kiezen voor een rechts Vlaanderen tot gevolg kan hebben dat er niet langer in het onderwijs en zijn personeel geïnvesteerd wordt, maar dat integendeel nog meer besparingen op omkadering en/of loon ons deel zullen zijn.

raf.deweerd@acod.be

DKO-hervorming Een brug te ver

In het kader van de verdere besprekingen aangaande de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs stelde het gemeenschappelijk vakbondsfront vast dat ook de tweede discussietekst op flink wat punten grote weerstand dreigt op te roepen bij de personeelsleden.

Constructieve houding

Onze houding tot nog toe steeds constructief. Essentiële onderdelen, zoals de nieuwe regeling voor het personeel, waren toen evenwel nog niet gekend. De verwachtingen waren hooggespannen. Denken we aan het interview met minister Smet in Canon Cultuur: "Cultuureducatie voor een betere samenleving". Smet zegt: "De kracht van degelijke cultuureducatie binnen en buiten de school is niet te onderschatten in onze huidige multiculturele samenleving" en "Cultuureducatie moet de ganse samenleving doordringen en mag geen elitaire aanleggenheid zijn". Belangrijke begrippen zijn verbreding en verdieping.

Tweede nota onvoldoende

Volgens ons wijkt de tweede nota op nogal wat punten af van deze doelstellingen. Of het nu gaat om de concretisering van de nieuwe opleidingsstructuur, de financiering, de invulling van het landschap, het personeelsluik, de maatwerkvoorstellen in de lerarenopleiding; telkens botsen we op belangrijke moeilijkheden. Ze sluiten het vinden van een draagvlak voor de hervorming bij het huidige DKO-personeel volgens ons uit. De contouren van de tweede nota bieden voor het DKO-personeel van de toekomst evenmin een aantrekkelijk perspectief. Vanuit hun hooggekwalificeerde vooropleidingen verdient het DKO-personeel veel beter. Bovendien verdient Vlaanderen ook in de toekomst het DKO dat ons buiten de Belgische grenzen wordt benijd.

Bijsturing nodig

Het kan niet zijn dat scholen die bezig zijn met het creatief en artistiek vormen van mensen en daarmee tegelijkertijd ook voor een verruiming van het wereldbeeld zorgen, gereduceerd zouden worden tot afgeslankte scholen die bovendien niet langer levensvatbaar zijn. Daarom kiezen wij er niet voor om met het oog op de klankbordgroep van 7 december detailopmerkingen te formuleren. Er is nood aan een duidelijk verschuiving in de richting van een kader dat ook voor het DKO-personeel een motiverend en aantrekkelijk toekomstperspectief biedt. Zij vormen de ruggengraat van de DKO-kwaliteit. Als personeelsvertegenwoordigers zijn we erg ongerust over wat de tweede nota voorheeft met de inzetbaarheid van het personeel. Minister Smet stipuleert daaromtrent ook in zijn beleidsbrief dat hij wil blijven inzetten op kansen voor leraren en andere personeelsleden om zich proactief voor te bereiden – lees nascholen – op het 'nieuwe' DKO. Het doet ons meer dan de wenkbrauwen fronsen dat dergelijke initiatieven worden opgestart nog vooraleer het regelgevendproces is afgehandeld. Een lapenpop is flexibel, maar mist dan ook een ruggengraat! ACOD Onderwijs wil een grondige heraanpak van deze nota. Bijsturingsvoorstellen die alleen maar de schade beperken, zullen het DKO-personeel niet over de streep trekken.

hugo.deckers@acod.be

Contactpersoon Onderwijs: de auteur van het artikel
Tel.: 02/508.58.80 - e-mail: hugo.deckers@acod.be

Woelige tijden voor de minister van Onderwijs

Eind november, begin december is er behoorlijk wat heisa geweest over de stand van zaken van enkele onderwijsdossiers. Het dossier over de hervorming van het secundair onderwijs was de aanzet, maar vaak werden in een adem ook het loopbaandebat en het leezorgdossier vermeld. Het belang van deze dossiers kan niet hoog genoeg worden ingeschat, daar zijn de meeste deelnemers aan het onderwijsdebat het over eens. In elk van de drie bovenstaande dossiers heeft ook ACOD onderwijs een duidelijk standpunt.

Hervorming secundair onderwijs

ACOD Onderwijs is ervan overtuigd dat het secundair onderwijs moet worden hervormd. De bestaande structuren sluiten eerder uit en zijn te veel gebaseerd op een meritocratische visie. In plaats daarvan moeten ze emancipatorisch werken en iedereen meer kansen bieden. De aanzetten die de minister in zijn oriëntatienota gaf, konden wij in belangrijke mate onderschrijven. Er is nood aan een bredere eerste graad, er moet meer aandacht gegeven worden aan technische vaardigheden, het onderscheid tussen de onderwijsniveaus is achterhaald, enz.

Het rapport van Georges Monard en nadien de nota waren een goede aanzet, maar het was onvoldoende duidelijk op welke manier de voorgestelde principes gerealiseerd zouden worden. Ook de gevolgen voor de personeelsleden waren niet uitgeklaard. Vandaar dat ACOD Onderwijs toch nog een slag om de arm heeft willen houden.

Vele onderwijspartners hebben zich gebogen en uitgesproken zowel over het rapport Monard als over de oriëntatienota. Blijkbaar worden deze inspanningen niet gewaardeerd door de meerderheidspartijen. Eerst waren er de verklaringen van de N-VA onderwijspecialist

Bart – ik heb afgezien en ervan genoten – De Wever met de obligate retoriek over de nivellering. Vervolgens vond de onderwijspecialist van de CD&V, Kris – schouder aan schouder – Peeters, het nodig om al het voorbereidend werk naar de prullenmand te verwijzen.

De waarheid is dat men na de verklaringen van de N-VA het hele dossier terug van nul is moeten beginnen, omdat er binnen de meerderheidspartijen zelfs over de analyse geen eensgezindheid was. Het is daarna wel erg makkelijk om de minister van Onderwijs te verwijten dat de trein stilstaat, als je de machinist er eerst zelf hebt uitgesmeten!

ACOD Onderwijs heeft geen hoge verwachtingen meer in verband met de hervorming van het secundair onderwijs en meent dat dit een gemiste kans is. We zouden bijna durven stellen dat deze hervorming te belangrijk is om over te laten aan de politiek, maar jammer genoeg zal het niet zonder kunnen.

Loopbaandebat

Over het loopbaandebat kunnen we korter zijn. De gesprekken met de vakbonden zijn zeer beperkt geweest, de voorstellen die op de tafel lagen waren zo vaag en de recente gebeurtenissen (besparingen op loon en afschaffing TBS58) waren niet van dien aard om een positief onderhandelingsklimaat te creëren. ACOD Onderwijs stelt dat eerst een cao moet afgesloten worden voor de periode 2012-2014, alvorens er nog gesprekken worden gevoerd over het loopbaandebat. Inmiddels is er al een jaar van deze cao-periode verstreken en is er nog niet één gesprek geweest, laat staan dat er onderhandeld werd.

Leezorg

In het dossier leezorg is ons standpunt ongewijzigd. Wij verzetten ons tegen

een grote hervorming indien deze niet gepaard gaat met de nodige bijkomende financiering en omscholing van het personeel. In de huidige budgettaire context ligt die financiële injectie zeker niet voor de hand, zodat van een ruime hervorming geen sprake kan zijn. Beperkte maatregelen, zoals de oprichting van type 9 voor leerlingen met ASS, zijn eventueel bespreekbaar, maar zijn geen vrijgeleide om gelijk welke ingreep te doen.

Traagheid

In verband met de traagheid van dossiers wordt vaak in de richting van de vakbonden en andere onderwijspartners gewezen. De snelheid waarmee een dossier wordt behandeld, wordt echter niet door ons bepaald. Als de meerderheidspartijen veeleer tégen dan mét elkaar werken, als het onderlinge wantrouwen zo groot is, als de vaagheid van het regeerakkoord aanleiding geeft tot verschillende interpretaties,... dan moet niemand de zwarte piet voor een eventuele mislukking naar ons doorschuiven.

Tot slot moet het duidelijk zijn dat het herstel van het vertrouwen noodzakelijk is, minstens tussen de minister van Onderwijs en de onderwijspartners, al zou het geen kwaad kunnen dat er ook tussen de coalitiepartners enig vertrouwen is. Iedereen zou zijn energie beter gebruiken om ons onderwijs te optimaliseren in plaats van de zaak lam te leggen of te saboteren. Misschien zijn er coalitiepartners die al aan de volgende regering denken en willen zij dat 'hun' minister van Onderwijs vrij spel heeft?

raf.deweerd@acod.be

Interview Katrien Van den Bosch

Op 29 november werd Katrien Van den Bosch verkozen tot provinciaal secretaris voor ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen. Ze volgt Dirk Huyge op, die in 2013 de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. We danken Dirk voor zijn jarenlange inzet en wensen hem veel genot met zijn welverdiende pensioen. Ter kennismaking, een interview met Katrien.

Je begon je beroepsleven niet binnen het onderwijs, maar hebt al wel wat ervaring met syndicale werking. Kan je even toelichten?

Katrien Van den Bosch: "Ik begon mijn loopbaan bij BBTK-Waasland in mei 1990. Eerst stond ik in voor het (juridische) dienstbetoon, maar al gauw was ik secretaris. Ik maakte deel uit van het bestuur BBTK Waasland en van het College der Bestendigen BBTK-Setca. Tussen '90 en '99 deed ik ruime ervaring op met onderhandelen in diverse sectoren over cao's, faillissementen en herstructureringen; begeleiden van afgevaardigden o.a. in de nationale comités van de sectoren die tot de industrie behoren; bijstand verlenen bij verhoren en beroepen bij diverse administraties zoals RVA of fiscus; indienen en opvolgen van schuldvorderingen bij faillissementen; geven van syndicale vorming en organiseren van acties. Dat laatste ging van een prikactie tot een bezetting die vier maanden duurde. Tijdens

die periode was ik ook volmachtdrager van het ABVV, waardoor ik de belangen van de leden kon verdedigen tot in de rechtbank."

Welk parcours legde je af als personeelslid in de onderwijssector?

Katrien Van den Bosch: "Vanaf het academiejaar 1999-2000 begon ik als lector aan de Arteveldehogeschool, Opleiding Sociaal Werk. Ik gaf er Arbeidsrecht, Sociale Zekerheid, OCMW-wetgeving en Sociale Politiek, en ook praktijk en stage in de afstudeerrichtingen Personeelswerk, Maatschappelijke Advisering en Syndicaal Werk."

Wellicht was je vóór je verkiezing tot provinciaal secretaris al syndicaal actief in het onderwijs?

Katrien Van den Bosch: "Van BBTK-Waasland naar de Arteveldehogeschool was een grote verandering, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Al gauw was ik lid van ACOD, kandidaat bij de sociale verkiezingen voor het HOC en plaatsvervangend HOC-lid. Binnen de opleiding Sociaal Werk werd ik HOC-antenne. Ik was in de Arteveldehogeschool de eerste - en een tijd de enige! - ACOD-militante, maar er is voor opvolging gezorgd. Van november 2008 tot eind 2011 was ik voltijds stafmedewerker Hoger On-

derwijs voor ACOD en heb ik in Oost-, West-Vlaanderen en een deel van Antwerpen de militanten in hogescholen en universiteiten begeleid bij onderhandelingen. Tevens verleende ik als technica bijstand op het VOC Hoger Onderwijs en werd ik afgevaardigd in de Raad Hoger Onderwijs van de VLOR."

Waarom koos je voor een syndicale loopbaan?

Katrien Van den Bosch: "Ik kom uit een rood en vrijzinnig nest. Waarden als kritische zin, inspraak, solidariteit, gelijkheid en sociale rechtvaardigheid kreeg ik met de paplepel ingegeven. Mijn moeder was schoolafgevaardigde voor ACOD Onderwijs en dank zij haar was mijn syndicale interesse al vroeg gewekt. Dit vertaalde zich ook in een stevig engagement tijdens mijn studiejaren Politieke en Sociale Wetenschappen, als lid van o.a. de VVS-studentenvakbeweging. Er werden veel acties gevoerd rond de democratisering van het onderwijs, maar we namen ook stevast deel aan bijvoorbeeld de jongerenmarsen voor werk of betoonden solidariteit met tal van andere initiatieven."

Je was gedurende een jaar secretaris in opleiding. Hoe ervoerde je die periode?

Katrien Van den Bosch: "Dit was een boeiende en welkome ervaring. Een inwerkperiode is altijd te verkiezen boven een onvoorbereide start. Het gaf mij de kans uitgebreid kennis te maken met de onderwijsniveaus die mij niet zo goed bekend waren. Naar regelgeving totaal verschillend, maar ook qua cultuur en problematieken. Collega's Dirk Huyge en Tania Van den Broeck moet ik hier dan ook uitdrukkelijk bedanken. Ze hebben me vanaf dag 1 eigenlijk perfect gecoacht, in de ware zin van het woord."

Hoe vul je de vrije tijd in die er nog rest naast je job als secretaris?

Katrien Van den Bosch: "Ik probeer er te zijn voor mijn zonen en minstens een maal per jaar maak ik een mooie reis."

Buenos Aires 3-5 oktober

20ste congres Internationale Muzikantenfederatie

Inge Hermans (voorzitter ACOD Cultuur sector Muziek), John Smits (Voorzitter FIM) en Shekupe Ueshitile Peyolo (delegatielid Namibië)

Van 3 tot 5 oktober vond in Buenos Aires het 20ste FIM-congres plaats, dit is het wereldcongres van de Internationale Muzikantenfederatie. Een boeiende en leerrijke ervaring, die heel wat inzichten verschafte, niet in het minst over de grote verschillen tussen regio's in heel de wereld. Hopelijk kunnen we met ACOD Cultuur een internationaal solidariteitsgevoel teweegbrengen dat zich vertaalt in steun aan enkele initiatieven die op het congres aan bod kwamen.

Aan dit FIM-congres namen 101 afgevaardigden deel, waaronder een zeer ruime delegatie vanuit het gastland Argentinië. De overigens perfecte organisatie lag in handen van SADEM (Sociedad Argentina de Musicos). Opvallende afwezigingen waren die landen waar géén vrijheid van meningsuiting is of/en waar de mensenrechten met de voeten worden getreden. Geen verrassing, maar het stemt tot nadenken over de toekomstige rol van FIM daarin.

Vele moties

Algemeen werd de agenda van het congres bijna volledig opgeslorpt door het toelichten van de voorliggende moties en amendementen. Interessant, maar dit beknopte wel de tijd voor echte debatten. We geven een overzicht van de meest opvallende moties.

Motie 12 werd na overleg herschreven tot een nieuwe motie 33: "Congress endorses the principle of 'No Collection Without Distribution' (NCWD) in the collective administration of performers rights. No collecting society in any state should collect remuneration in respect of performances of citizens of another state unless distribution is made to those citizens. It is understood that implementation of this principle in certain territories may require legislative changes to create the reciprocity embodied in the text and spirit of the Rome Convention and the WPPT." Op de vraag vanuit de UK wat te doen als de uitvoerders niet kunnen getraceerd

worden en waar dan de geldsommen zullen blijven, kwam er een voorstel om deze bedragen te verdelen onder 'behoefte' musici. Dit werd met een luid applaus onthaald, maar resulteerde nog niet in een officiële notitie ervan.

Los van de vooraf ingediende moties kwamen ook enkele nieuwe moties tot stand, die de volledige unanimiteit kregen bij stemming. We geven enkele voorbeelden.

Motie 31 werd aangebracht door de Griekse Pan- Hellenic Musicians Union (PMU) over 'Musical Education' en dit naar aanleiding van de privatisering van het muziekonderwijs en het niet-uitbetalen van leraars in muziekonderwijs: "Congress decides that the FIM executive Committee shall promote the policy that State authorities in all countries should provide for adequate music education to children, youngsters and students, supported by public resources".

Motie 32 werd binnengebracht door de Norwegian Musicians Union (MFO) over 'Freedom of expression' naar aanleiding van de zaak Pussy Riot in Rusland: "Congress acknowledges the need for a global strategy to strengthen and support the work for freedom of expression for musicians, composers and other actors in the music field by implementing the following:

- encouraging the EC and all FIM-members to network and engage with FREE-MUSE and professional organizations such as ECSA (the European Composer & Songwriter Alliance) and the CIAM (the International Council of Authors and Composers of Music) for the development of a uniform code of conduct in order to strengthen freedom of expression in the music field worldwide.
- supporting the Nordic development of a Safe Music Haven Initiative under the auspices of the MFO as a first step towards the development of an international programme for Safe Music Havens."

Motie 34 was een 'last minute' motie van het Argentijnse SADEM naar aanleiding van de viering van het 100-jarig bestaan van het Theatre Colón, de nationale opera in Buenos Aires. De stad Buenos Aires heeft voor deze feestelijke gelegenheid niet het huisorkest en -koor laten optreden, maar de Scala van Milaan en Daniel Barenboim ingehuurd. Het Congres steunt uitdrukkelijk en unaniem de musici van het Theatre Colón en roept tevens zoveel mogelijk internationale gezelschappen op om goed navraag te doen bij een uitnodiging in het buitenland over de lokale situatie van de daar residerende artistieke gezelschappen, zodat de hierboven beschreven situatie zich niet meer zal voordoen.

Motie 30 handelt over 'Instruments on planes', waarvan de petitie op 4 oktober al 39.726 handtekeningen opleverde. Er kwamen van vele internationale artiesten steunbetuigingen binnen. FIM ziet in de EU-regulatie 261/2004 een opportuniteit om dit jaar nog een en ander aan te passen. Met deze petitie wil men Europees commissaris voor Mobiliteit en Transport Siim Kallas, een overtuigend signaal geven en vooral een oproep doen om niet te zwichten voor het zware lobbywerk van de internationale luchtvaartmaatschappijen over het meebrengen van muziekinstrumenten in het vliegtuig. Deze petitie kan nog steeds ondertekend worden via <http://www.fim-musicians.org/>

Nieuwe werkgroepen

Naast de goedkeuring van de moties was er een algemene vraag vanuit het congres om de gespecialiseerde werkgroepen rond 'Health and safety standards' te intensifiëren. Speciale aandacht zal er zijn voor de aandoeining focal dystonia, de belangrijke invloed die dirigenten kunnen hebben

op de gezondheid en fysieke conditie van musici, maar ook extra aandacht voor ouder wordende musici. Men wil vanuit de FIM een lijst maken van minimale werkomstandigheden, veiligheidsafspraken en standaardnormen.

Statuut zelfstandige

Er was eveneens een kort maar interessant openingsdebat rond de term 'zelfstandige' en vooral wanneer men iemand zo kan benoemen. Waar sprake is van leiding, gezag en toezicht – wat op zich verder niets met muziekstijl, niveau of wat dan ook te maken heeft – kan er voor ACOD Cultuur geen sprake zijn van een zelfstandige.

Laat Afrika niet in de steek

De Afrikaanse visie, interpretatie en originele benadering was meestal heel hartverwarmend. Het bracht sommige quotes met zich mee die de sfeer op het congres zeer positief en goedhumeurig maakten. Bijvoorbeeld over het verdedigen van musici die de eredienssten opluisteren en niet betaald worden in Namibië: "If the preachers think, they are the only carriers to heaven, no, my brothers and sisters, they are very wrong. Musicians are the real carriers to heaven and so they need our support very hard!" Deze uitspraak werd luidkeels en zeer positief onthaald door het congres.

Onze Afrikaanse collega's voelen zich, wat FIM-ondersteuning betreft, in de steek gelaten. Zo hebben ze onder andere grote problemen met het opstellen van waterdichte contracten en degelijke opleidingen. Kortom, echte basisbehoeften. Ze wilden de FIM wakker schudden en de volgende vergelijking kwam vanuit Uganda: "The FIM is a very old man of 66 years old. He has kids from all ages, all over the world, old and mature ones but my

brothers and lovely sisters, also very little and young ones who need all the support they can get to grow up and be strong to deal with daily life problems. A normal father doesn't neglect his offspring, so we African young children, we need our father to show us the way". Ook hier weer gevolgd door een warm applaus.

Administratieve zaken

Het financieel rapport werd goedgekeurd. Omwille van de stijgende werkingskosten zal de bijdrage voor de leden met jaarlijks 3 procent (12 procent op één congresperiode) verhogen. Het Congres ging akkoord dat, omwille van een uitbreiding van het aantal leden bij FIM en de enorm toenemende werkdruk, de verschillende subcomités worden uitgebreid.

De huidige voorzitter John Smits, werd met grote eensgezindheid herverkozen voor de volgende vier jaar. Hij zal in zijn taak bijgestaan worden door vier vicepresidenten uit Kameroen, Brazilië, Denemarken en Zwitserland.

Tot slot nog twee internationale initiatieven:

- Shekupe Ueshitile Peyolo uit Namibië deed een dringende oproep om oude afgedankte instrumenten, die indien mogelijk nog wel in orde zijn, te collecteren.
- Dick Matovu Dick uit Uganda stelde het nieuwe project 'POD op 12-12-12 Peace One Day' voor, wat gezien de korte tijdsperiode alvast aandacht zal krijgen op de website van ACOD.

Inge Hermans

Dringende solidariteitspetitie

Roméa Dika van SYCAMU (Musicians Trade Union of Cameroon) en tevens vicevoorzitter van FIM organiseerde op 8 november in Kameroen een demonstratie tegen de beslissingen van

de regering over de verdeling van de opgebouwde rechten. Deze vredevolle manifestatie werd op een brutale manier ontbonden. Dika staat nu onder beschuldiging van dissidentie en op-

stand, en riskeert hierdoor levenslang of de doodstraf. Wees solidair en betuig je steun via de petitie op www.fim-musicians.org.

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

België - Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X
BC 10105

Oost-Vlaanderen

Ledenvergadering senioren Overheidsdiensten

De afdeling Seniorenwerking Overheidsdiensten (voormalige Ministeries en Parastatalen) nodigt al haar gepensioneerd leden uit op haar jaarlijkse algemene ledenvergadering. Die vindt plaats op donderdag 17 januari 2013 om 10 uur in het ACOD-gebouw, zaal eerste verdieping, Bagattenstraat 158 in Gent. Op de agenda: toelichting over de actuele syndicale toestand en informatie over de activiteiten voor senioren die in 2013 worden georganiseerd. Ter gelegenheid van het nieuwe jaar wordt de aanwezigen een drankje en hapje aangeboden. Wij verwachten een talrijke opkomst. Om praktische redenen wordt dan ook gevraagd vóór 14 januari uw aanwezigheid te bevestigen aan Marc Van de Velde, 09/224.31.84 of heldervelde@skynet.be.

Nieuwjaarsreceptie afdeling Wetteren

Op zondag 20 januari 2013 om 10u organiseert de afdeling Wetteren een algemene ledenvergadering, gevolgd door de nieuwjaarsreceptie, in lokaal Taverne "Den Dries"

(F.Beernaertsplein 15, 9230 Wetteren). Guido Rasschaert, algemeen secretaris ACOD Overheidsdiensten en ook de gewestelijk sectorsecretarissen zullen aanwezig zijn. Na de toespraak is er tijd voor een vragenronde. Hou ook alvast 23 maart 2013 vrij voor de jaarlijkse gourmet van de afdeling. Meer info bij marc.vanhauwermeiren@skynet.be.

West-Vlaanderen

afdeling Roeselare Nieuwjaarsreceptie

Op zondag 24 februari 2013 organiseert de afdeling Roeselare haar algemene ledenvergadering met nieuwjaarsreceptie vanaf 11 uur in het ACOD-gebouw, St. Amandstraat 112 in Roeselare. Inschrijven vooraf noodzakelijk vóór 17 februari 2013 via luc.deschep-per@skynet.be of via 0471/97.04.46.

Antwerpen

Antwerpen-Kempen-Mechelen Bubbels en Babbels

Het bijna voorbijge 2012 was voor de provinciale seniorencommissie Antwerpen druk, boeiend en gevarieerd.

Ook in 2013 staan er verschillende interessante activiteiten op het programma. We beginnen op dinsdag 5 februari om 14 uur in het Bondsgebouw van de ACOD, Ommeganckstraat 47 in Antwerpen, met een vermoedelijk druk bezochte nieuwjaarsreceptie. Algemeen secretaris Chris Reniers en minister van Staat Willy Claes spreken over de politieke actualiteit. Graag vooraf je aanwezigheid op deze nieuwjaarsbijeenkomst aankondigen met een mailtje aan nadine.marechal@acod.be of telefonisch op 03/213.69.20. Verdere inlichtingen over de activiteiten van de seniorencommissie kan men verkrijgen door te mailen naar maurice.hauspie@acod.be.

Limburg

Nieuwjaarsreceptie senioren

ACOD Limburg nodigt al zijn senioren en partner uit op de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Die vindt plaats op dinsdag 22 januari 2013 om 13 uur in Zaal Kermeta, Diestersteenweg 204, Kermt-Hasselt. Om onnodige kosten te vermijden, gelieve te verwittigen dat je aanwezig zal zijn aan Jean Theunis 0486/12.63.20.

De ACOD wenst je een sterk, solidair en sociaal 2013!